



TÜM MALİYE SEN

Tüm Maliye alışanları Sendikası

Haziran 1992

Sayı : 1



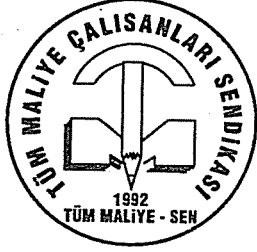
**Grev ve Toplu Sözleşme
Hakkımızdan Taviz
Vermeyeceğiz**

ÇIKARKEN

Sizleri TÜM MALİYE-SEN'in yeni bir çalışması ile selamlarken, öncelikle vurgulamak isteriz ki; Sendikamızın kuruluşundan bugüne kadar bir yayın çıkarma arzusu duymamıza rağmen, imkansızlıklar nedeniyle ıkaramadık. Bu gecikmeden dolayı sizlerden özür dileriz. Biz Maliye ve Gümrük Bakanlığı'na bağlı çalışanlar olarak hep ilkleri yaratıyoruz. Bugüne kadar teşkilatımızda ilk olarak kurulan sendikamız Tüm Maliye-Sen gibi, yine yetmiş yıldır maliyecilerin örgütlenmesinin ilk yayın organı çıkmaktadır. Sizlerin de çok iyi bildiği gibi ilkler imkansızlıklar ve bir dizi güçlüklerle oluşuyor. 3 yıldır bu imkansızlıkları ve güçlükleri bir bir aşarak bu aşamaya geldik. Bu ilk sayısını yayınladığımız sendikamız yayın organının yayın politikası, amaçları ve ilkelerini şöyle sıralayabiliriz: Dergimizi imkanlarımız ölçüsünde her ay periyodik olarak çıkarmaya çalışacağız. Gerçeklere dayanan, olayların üstüne giden dürüst bir yayın politikası izleyeceğiz. Dergimiz, Maliye ve Gümrük Bakanlığı bünyesinde çalışan herkesin kendi sorunlarını içinde bulduğu bir yayın organı olmayı amaçlıyor. Bu yayın, çalışanların sorunlarını, özümlelerini, istem ve taleplerini konu alan bir yayın olacaktır. Haber, yorumları, eğitim, hukuk, sağlık, sanat köşeleri ile doyurucu bir yayın olmaya çalışacaktır. Tüm bunları siz okuyucu ve üyelerimiz ile sizler tarafından oluşturulacak gönüllü muhabirlik ağı ile gerçekleştirmeyi amaçlıyor. Sizlerin de bildiği gibi biz çalışanların yayını, ancak kendi çıkaracağımız bir yayın olabildiğinde anlamlı oluyor. Piyasada hergün tirajı milyonlara varan yayınlar bizim sorunlarımızdan uzaktır. 24 saat açık olan 10 kanalı aşkın TV, bizlerin sorunlarından, çalışanların istemlerini duyurmaktan uzak olmasından dolayı biz çalışanlar da kendi iletişim araçlarımızı kendimiz yaratmak zorundayız. Tüm Maliye-Sen yayını mücadelenin ihtiyaçlarına cevap verebilecek üretken bir yayın politikasıyla verili bilgilerin sınırlarını zorlamayı, onları zenginleştirmeyi ve aşmayı amaçlayan bir çizgi izleyecektir. Yayında yer alan haber, yorum ve düşünceler okurlar tarafından eleştirel bir gözle ele alınıp tartışma süzgeçlerinden geçirilmesini, sahiplenmenin böyle bir sürecin ürünü olmasını, sorgusuz sualsiz bir kabullenmeye yeğleyeceğimiz açıktır. Bu durumun dergi sayfalarına yansması bizler açısından kaygı verici değil, aksine sevindiricidir. Tüm Maliye-Sen temel konular da dahil olmak üzere her konuda gelişime dönük eleştirilere açıktır. Tüm eleştiriler, üzerinden atlanmadan ciddiyetle ele alınıp değerlendirilecektir. Tüm Maliye-Sen yayını, sizlerden vakit bulduğunuzda alıp okumanın, okunmasını sağlamanın ve desteklemenin ötesinde katkılar beklemektedir. Kendisini sendikal örgütlenmenin yaratılmasında sorumlu hisseden herkes bu yayının başarı veya başarısızlığından şu veya bu oranda sorumlu olacağıнын bilinciyle hareket etmelidir. Bu nedenle çağrımız destekten de öte birlikte üretme, birlikte yönetme çağrısıdır. Son olarak; bir yayın organını anlamlı kılan savunduklarının fiili bir hareketliliği yansıtması-yaşamda karşılığını bulabilmesidir. Tüm Maliye-Sen yayını kendine emek verenleriyle böyle bir gerekliliğin gerçekleşebilmesi için çaba harcayacaktır. Üzerinde yükselmeye çalıştığı sendikal mücadelenin gözü, kulağı ve sesi olmaya çalışırken, üzerinde inşaa olduğu mücadelenin yükselmesine katkı sağlayabildiği, yararlı bir araç olabildiği oranda kendini başarılı sayacaktır. Daha güçlü bir sendika ve örgütlülük yaratmak dileğiyle.

YÖNETİM KURULU

Ramazan Adıoğlu



TÜM MALİYE SEN
Tüm Maliye Çalışanları
Sendikası
Aylık Yayın Organı
Kuruluş 3 Şubat 1992

Sahibi:
Tüm Maliye Çalışanları
Sendikası Adına
İrfan ERDEMOĞLU

Yazı İşleri Müdürü:
Bahtiyar ALKAN

Yayın Kurulu:
İrfan ERDEMOĞLU
Hasan YAGIZ
Hüseyin AKTAN
Bahtiyar ALKAN
Abdurrahim UZUN
Sevim ÖZBAYRAK
İsmail ŞAHİN
Bayram KESKİN
Yasemin GÜRÇAY

Yönetim Yeri:
Muratpaşa Mah. Tamburi
Cemil Sok. No.5 / 18 - 19
Aksaray / İSTANBUL
Tel : 531 15 55

Dizgi ve Teknik Hazırlık:
PANO BAS-SAN A.Ş.
Tel : 513 73 85

Baskı:
Özyurt Matbaası
Tel : 522 95 19

Gönderilen yazıların yayınlanmasına
Yayın Kurulu karar verir. Sorumluluk
yazara aittir. Yazı ve resimler yayın-
lansın veya yayınlanmasın geri iade
edilmez. Alıntılarda kaynak gösterilmesi
zorunludur.

İçindekiler

- 2 Tüm Maliye Çalışanları Sendikasının Doğuşu ve Tarihsel Süreci**
1990 Yılında memurlar Anayasa ve yasalarda Kamu Çalışanlarının sendika kurma ve kurulan sendikalara üye olmalarının önünde yasal hiçbir engel olmadığını göerek, işkolu bazında sendikalarını bir bir kurmuşlardır.
- 5 Tüm Maliye Sen'in Sendikal Anlayışı**
Grev hakkı olmayan bir örgütlenmeyi sendika olarak adlandırmak mümkün değildir. Yaptırım gücü olan, hak alıcı bir sendika olmanın temel koşulu grev hakkıdır. Bu hakkın kullanılıp kullanılmayacağına karar verecek tek irade maliye çalışanlarıdır.
- 6 Tüm Maliye Sen'in Örgütlenme Anlayışı**
Mücadelesinde kendi örgütünün gücünü, kitlelerin genel durumunu ve ülkenin somut koşullarını dikkate alır. Mücadeleye kitle katılımını önemser, "Hak Verilmez Alınır" ilkesini temel alarak hak almanın yolunun mücadeleden geçtiğini, anayasal ve yasal, meşru saydığı tüm haklarının kullanılmasını amaçlamaktadır.
- 7 Türkiye'de Maliye Memurlarının Sosyo Ekonomik Durumu**
Günümüzde, devletle toplum arasındaki ilişkileri belirleyen devletçilik ekonomiyeye basit bir müdahalenin ötesindedir. Bu devletçilik, Osmanlı toplumunun ayırmedici özelliği olan mülk-devlet anlayışının doğal bir uzantısıdır.
- 9 Tüm Maliye Sen 1 Mayıs'ta Alanlardaydı**
Tüm tehdit ve olumsuzluklara rağmen 10 bini aşkın bir kitleyle günün anlamını ve önemini içeren konuşmalarla coşkulu bir şekilde kutlandı.
- 10 Sendika Hakkı**
Anayasamızın 17. maddesine göre: Herkes...maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir (sendika hakkı da). Ekonomik, toplumsal hak ve çıkarları koruma ve geliştirme amacını içerdiğinden memurların sendika kurmaları, kendiliğinden kullanılabilen doğrudan doğruya uygulanabilir nitelik taşıyan insan haklarındandır.
- 12 Emekli Sandığında Eylem Devam Ediyor**
5434 sayılı kanunla 1952'de kurulan Emekli Sandığı hala mevcut bir teşkilat kanunundan yoksundur. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanıp Şubat ayında hükümete sunulan teşkilat kanununun bir an önce mecliste ele alınarak çıkartılması sandık çalışanlarının taleplerindedir.
- 12 Çanakkale Defterdarına Üyelik Çağrısı**
- 14 İşyeri Örgütlülükleri**
Bunun yanıtına temel, her türlü sorunun yaşandığı işyerlerini almak zorundayız. "İnsanın neresi ağrırsa canı oradadır." derler; bizim canımız işyerlerindedir. Ağrıyan yerler de ilaçları da ilk planda işyerlerinde aranmalıdır. Memurlar da örgütlenmeye biran önce değinmeye çalıştığımız, işyerlerinde birbir yaşadığımız somut sorunlar etrafında başlamalıyız.
- 16 Zorunlu Mesaiye Töpki**
- 17 Memur Sendikalarından Hükümete Uyarı : Bizi Avutmaya Çalışmayın**
Hükümetin bir taraftan "örgütlü toplum istiyorum" derken diğer taraftan örgütlenmelerin önüne türlü engeller oluşturmaktadır. Aslında örgütlenmeyi savunan hükümet devletin örgütlenmesini savunuyor.
- 18 Tüm Maliye Sen Genel Merkez Yönetimi İİ Yönetimleriyle Toplandı**
- 19 Tüm Maliye Sen Bursa Temsilciliği Açıldı**
- 20 Taleplerimiz**
- 24 Kozlu İşçileriyle Dayanışma**



Tüm Maliye Çalışanları Sendikasının Doğuşu Ve Tarihsel Süreci

Ulkemizde kamu çalışanlarının sendika kurma hakları 1986-1987 yıllarında, memurlar sendika kurabilir mi, kuramaz mı tartışmaları ile başlamış, 1988-89'da İşçilerin başlattığı bahar eylemleri tüm toplumu derinden etkilemiş, sen-

bünyesinde çalışan personeli kapsayan sendikamız TÜM-MALİYE-SEN ise 3 ŞUBAT 1992 tarihinde 14 il'de örgütlenerek 425 kurucu ile İstanbul Valiliği'ne yasal başvuruyu yaparak tüzel kişiliğini kazanmıştır.

bir sendika örgütlenmesinin alt yapısını hazırlamak için MA-DER'i kurarak tüm imkansızlıklara ve engellemelere rağmen yaratılan mücadele bugünlere taşınmıştır.

Sendikamız TÜM MALİYE SEN'in örgütlenmesi uzun bir süreci kapsar. 1988 yılında MA-DER'le başlayan süreç, 1990'larda İstanbul'daki maliyecilerin örgütlülüğünü ülkenin dört bir yanına yaymayı hedeflemiş, SYK'lar oluşturarak o gün örgütlenmeye katabildiği İSTANBUL- ANKARA- KOCAELİ- ÇANAKKALE ve BURSA illeriyle 28.8.1991'de "Nasıl bir sendika? Nasıl bir örgütlülük? Sendika ve mücadele anlayışı" gibi konuları kapsayan bir program tartışması yaparak ortak bir anlayış yakalayıp, bu toplantıda alınan kararlarla mevcut illerin temsilcilerinin katılımı ile iller arası bir koordinasyon komisyonu oluşturulmuştur. Bu komisyon (Hukuk Tüzük komisyonu, Mali Komisyon, Örgütlenme ve iletişim komisyonu) gibi görev bölümü yaparak örgütlenmemizin merkezi yürütmesi görevini üstlenmiş, sendikamızın kuruluşuna kadar bu görevi sürdürerek tüm illerden kurucu üyelerle yapılan 18-19 Ocak Kurultayında Genel Merkez Yönetim Kurulunun seçimi ile birlikte görevini



İstanbul Maliye SYK'nın 29.6.1991 tarihinde yoğun bir katılımı gerçekleştirdiği Çağaloğlu Meydanı'ndaki bordro yakma eylemi

dikalarına rağmen tabandan başlattıkları bu eylemler sonucu % 170-300'e varan toplu sözleşmeler imzalamış olmalarına karşın, siyasal iktidarının memurlara vermiş olduğu % 20-25'lik katsayı artışları Kamu Çalışanlarına sendikalaşmanın önemini bir kez daha göstermeye yetmiştir.

1990 Yılında memurlar Anayasa ve yasalarda Kamu Çalışanlarının sendika kurma ve kurulan sendikalara üye olmalarının önünde yasal hiçbir engel olmadığını görerek, işkolu bazında sendikalarını bir bir kurmuşlardır. 1990'dan bu güne kadar 16 memur sendikası kurulmuş olup, Maliye ve Gümrük Bakanlığı

Yıllardır örgütsüz ve sessiz kalan maliye çalışanları, 1988'lerde büyük bir özveriyle İstanbul'da MA-DER örgütlenmesiyle öne çıkan arkadaşlarımız, çalışan maliye me-



1990 Yılında memurlar Anayasa ve yasalarda Kamu Çalışanlarının sendika kurma ve kurulan sendikalara üye olmalarının önünde yasal hiçbir engel olmadığını görerek, işkolu bazında sendikalarını bir bir kurmuşlardır. Tüm Maliye Sen ise 3 Şubat 1992 tarihinde 14 il'de örgütlenerek 425 kurucu ile İstanbul Valiliği'ne yasal başvuruyu yaparak tüzel kişiliğini kazanmıştır.

murlarının kendi yaşamlarında söz ve karar sahibi olmasını hedeflerken bu süreçte tabana dayalı, katılımcı

G.M.Y.K.'na devretmiştir.

Yaratılan bu örgütlenmeler bir taraftan örgütlenmesini pekiştirirken



3 Şubat 1992 tarihinde Tüm Maliye Sen'in İstanbul Valiliği'ne yaptığı kuruluş başvurusundan

diğer taraftan da sürece müdahale etmek gibi bir görevi üstlenmiş, Kamu Çalışanları Platformunun bir üyesi olarak '90 Temmuz memur eylemlerinin koordinesinde görev almıştır. Temmuz maaş artışlarının protesto edilmesinin ve Grevli Toplu Sözleşmeli sendikal hak talebinin yükseltilmesinin çalışmalarını yürütüp, aylar önceden ortaya atılan %'lik sadaka gibi zamlara karşı mücadele çağrımız örgütlü, örgütsüz geniş bir kamu çalışanı kesimindeki mücadele potansiyelini açığa çıkarmamızı sağladı.

Protesto gösterileri, basın açıklamaları, bordro yakma, siyah giyme, yemek boykotları, oturma eylemleri ile mücadelemizi her geçen gün bir üst boyuta sıçrattırken, en geniş kamu emekçisinin katılımı ve desteğiyle Ankara yürüyüşünü gerçekleştirdik. Büyük bir kitlesellikle gerçekleştirilen "Greve Hazır Ol" eylemi ile birlikte İstanbul ve Ankara'da iki büyük miting yaparak kamu çalışanlarının istemlerinin alanlarda dile getirilmesiyle birlikte iktidar üzerinde baskı kurumu oluşturulmaya çalışılmıştır.

1990 Memur eylemleri devleti rahatsız etmiş, sağlıklarından başlattığı sürgün cezalandırmasını Öğretmenler, Demiryolcular ve

Tarımcılarla birlikte biz maliye çalışanlarına da uygulayarak Dernek kurucusu arkadaşlarımızı değişik ilçelere sürgün etmiştir. Ortak tavır içinde olan arkadaşlarımızın savunmaları alınarak değişik tehdit ve şantajlarla örgütlenmemiz da-



Türkiye'de ilk defa kamu çalışanları kendi örgütlenmeleri olan sendikalarını kendi öz güçleriyle örgütleyip kurmuşlar, bugüne kadar hep yukardan aşağıya verme anlayışını tersine çevirmişlerdir. Bu tavırlarıyla 20 Ekim seçimlerinde de siyasal partilerin programlarına memur sendikalarını koydurtmayı yine memurlar kendi mücadeleleriyle başarmışlardır.

ğitilmeye çalışılmıştır. Siyasal iktidarın bu tutumuna karşı tüm kamu çalışanları örgütlenmeleri ortak tavır içine girerek, siyasal iktidarın bu tutumuna karşı ortak güç ve eylem birliği yaratmış ve iktidarın amaçladığı örgütlenmemizin zaafa uğratılması tavrı başarısızlıkla sonuçlandırılmıştır. Tüm uzlaşmacı eğilimlere baskı ve tehditlere karşın kamu emekçileri icazeti, sınırlı yasallığı değil, meşru direnme ve mücadele yolunu seçmiştir.

Sendikal örgütlenmemiz 1990 - 91 yıllarında bir taraftan o gün iktidarda olan ANAP'ın belir-

lemiş olduğu katsayı artışlarına karşı kitlenin tepkiselliğini örgütlerken, diğer taraftan da mücadelesinin odağına koyduğu GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ Sınıf ve Kitle sendikacılığının örgütlenmesinin yaşamın içinde tabandan tavana ve en geniş memur kitlesini kapsayarak yaratmayı hedeflemiştir. Bu anlayış beklemeyi değil müdahaleyi, istemeyi değil almayı, yasallığı değil meşruluğu önüne koyup bu politikasında da başarılı olmuştur.

Türkiye'de ilk defa kamu çalışanları kendi örgütlenmeleri olan sendikalarını kendi öz güçleriyle örgütleyip kurmuşlar, bugüne kadar hep yukardan aşağıya verme anlayışını tersine çevirmişlerdir. Bu tavırlarıyla toplumun her kesiminden yoğun destek alarak 20 Ekim seçimlerinde de siyasal partilerin programlarına memur sendikalarını koydurtmayı yine memurlar kendi mücadeleleriyle başarmışlardır.

1990-1992 yılları memur sen-

dikalarının birbirini izlediği, kitlesel ve görkemli kuruluş günleriyle geçti. Bu yıllara bir göz attığımızda önemli gelişmeler sahne olduğunu görürüz. Kamu emekçilerinin örgütlenme ve mücadele geleneğinin cılız olduğu ülkemizde, bu gelişmenin önemi hiç de yadsınmayacak kadar büyüktür.

Bugüne kadar başkaları tarafından verilenlerle yetinen, hep sürü yerine konan ve kendilerini devletin temsilcileri olarak gören memur kitlesi bu anlayışı kısmen de olsa terkedip, kendi kurtuluşunu kendi ellerinde olduğunu kavrayarak



Tüm Maliye Sen'in kuruluşunda kurucularda Valiliğin önündeydi.

örgütlü mücadeleye girmesini önemli bir gelişme olarak algılamalıyız. 1990'-larda kamu emekçileri alanlara çıktığında bunlar bir avuç azınlık diye siyasal iktidarın dağıtmaya çalıştığı onlarca memur bugün onbinler-yüzbinlere dönüş-

kiralama, ihale ve hayali ihracat yöntemleri ile trilyonları yedirenler-hala da yediriyorlar-memura zam yapmaya geldiğinde bütçe açıkları, enflasyonu körükleme ve personel fazlası bahaneleri ile biz kamu emekçilerini açlığa ve sefaletle it-



Tüm bu olumsuzluklara karşı örgütlenmenin bilincinde olan bizlerin çabalarıyla, Şubat 1992'de kurulan sendikamız TUM-MALİYE-SEN örgütlenmesini üç ay gibi kısa bir süre içinde 14 ilden, 41 ile taşımıştır. 425 Kurucu Üye ise bu süre içinde 5000'in üzerinde üye ile kucaklaşmıştır.

muş, kitleselleşmiştir.

Bugüne kadar olduğu gibi bugünde siyasal iktidar hazırlanmış olduğu yıllık bütçelerde hileli istatistik oyunları ile yıl sonu enflasyon öngörülerini belirleyip, oradan da hareketle bütçeye personel aylıkları diye düşük paylar ayırarak memura zam dönemi geldiğinde "Efendim.. yıllık bütçe şu kadar açık veriyor", "Fazla katsayılı zam kamu açığını iyice artıracaktır" demektedirler. Artık bu tür teranelerle bizleri aldatamazlar, bütçeyi biz hazırlamadık. Bir takım uygulamaların yanlışlığı bizim değil, kendilerinin suçudur. Kaldı ki, bütçe açığı diye yıllardır kendi yandaşlarına çeşitli

menin kılıflarını hazırlıyorlar.

Tüm bu olumsuzluklara karşı örgütlenmenin bilincinde olan bizlerin çabalarıyla, Şubat 1992'de kurulan sendikamız TUM MALİYE SEN örgütlenmesini üç ay gibi kısa bir süre içinde 14 ilden, 41 ile taşımıştır. 425 Kurucu Üye ise bu süre içinde 5000'in üzerinde üye ile kucaklaşmıştır. Fakat geldiğimiz bu noktayı yeterli görmemeliyiz. Kadrolarımızın tüm iyiniyetli çabalarına rağmen en geniş kitlelere yeterli propaganda ve ajitasyon çalışmalarımızı götüremedik. Maliye çalışanlarıyla yeterince yüzyüze gelebilecek ilişki ve ortamları yaratamadık. Fiili sendikacılığın temel

taşı olacak daire ve birim örgütlenmelerini de tam anlamıyla hayata geçiremedik. Tüm bu eksiklikler karşısında haliyle arzu edilen kitleselliği de yakalayabilmiş değiliz. Geldiğimiz şu aşamada mücadelenizin ve eylemlerimizin kamuoyunda sempati ve desteğini almış olduğunu ve daha geniş kitleleri örgütleme olanaklarına sahip olduğumuzu görmemiz gerekiyor. Örgütlü kitlemizi daha nitelikli eylemlere hazırlarken, örgütsüz maliye çalışanlarını örgütlenmeye ve mücadeleye katmanın hazırlığı içinde olmalıyız.

20 Ekim genel seçimleriyle birlikte hükümetin "demokratikleşme" adı altında siyasal değişim vaatleri ile birlikte topluma refah ve mutluluk vaatleri biz kamu çalışanlarını da bir bekleyişe sokmuştur. Geçen bu altı aylık süreci bizler açısından bir kayıp olarak görmemiz gerekiyor. Siyasal iktidar bir taraftan yasal düzenlemeleri hazırlarken, TİSK ve Türk-İş Genel Başkanı'ndan görüş almaktadır. Bizler hakkında hazırladığı yasa değişiklikleri üzerine bizlerin görüşünü sormamaktadır. Bu tavırla bizlerin istemi olan grevli toplu sözleşmeli sendika hakkını, yalnızca lokal veya dernek düzeyinde bir sendikayla geçiştirmeyi hedefliyor. Diğer taraftan da 1992 Temmuz maaş artışları için şimdiden bütçede para olmadığı bahanesiyle yine %'lik bir zamları bizi avutmaya çalışıyor.

İktidarın bu ikiye bölünmüş tavrına karşı bizler şimdiden örgütlü gücümüzü harekete geçirerek, hukuksal istemlerimizin takipçisi olarak, olmazsa olmaz koşulu ile grev ve toplu sözleşme hakkımızın kazanımı için tüm gücümüzü ortaya koymak durumundayız. Ekonomik, demokratik ve özlük haklarımızla ilgili taleplerimizi hazırlanmış olduğumuz toplu sözleşme tasaklarıyla iktidarı toplu sözleşme masasına çağırmalıyız.

İrfan ERDEMOĞLU

Tüm Maliye Sen'in Sendikal Anlayışı

Sendikalar esas olarak çalışanların maddi yaşam koşullarının iyileştirilmesi için mücadele eden örgütlenmelerdir. Yaşam koşullarının iyileştirilmesi, sömürünün sınırlandırılmasıyla mümkündür. Bununla sendikaların asıl işlevi sömürüyü sınırlandırmak ve ortadan kaldırmaktır. Sendikalar bu işlevlerini yerine getirebilmek için üyelerinin ekonomik, demokratik, sosyal, kültürel, özlük, hukuksal vs. her türlü yaşamsal konularda haklarını savunmak, bunları elde etmek, korumak ve geliştirmek durumundadırlar.

Sendikaların asıl işlevinin sömürüyü sınırlandırmak olması, onların sömürünün ortadan kaldırılması mücadelesinde hiçbir rollerin olmayacağı anlamına gelmez. Aksine sömürüyü sınırlandırma mücadelesi bu mücadelenin birikimleriyle kitlesel olarak yığınların eğitilmesini, değiştirilip, dönüştürülmesini sağlayarak yol açarak onları sömürüyü ortadan kaldırma mücadelesine yöneltir, kitlelerin kendi pratikleriyle bu mücadeleye ikna olmalarını sağlar. Sendikaların bu işlevlerini yerine getirebilmeleri ancak sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışını temel almalarıyla mümkündür.

Bu açıdan bakıldığında önemli bir potansiyel güç elde eden kamu çalışanlarının sendikal hareketi daha elverişli koşullara sahiptir. Birincisi işçi sendikalarının deneyimlerinden hareketle, bu deneylerden gerekli dersleri çıkararak, bugün birçok işçi sendikasının uğradığı bozulmalardan kaçınma şansına sahiptir. İkincisi, kamu çalışanlarının sendikal hareketi aşağıdan, yani tabandan gelen yığın bir sendika talebi üzerinde yükselmektedir. Tabandan gelen bu dinamik sendikamızın bozulmaya uğramasının önündeki en önemli engeldir. İşçi sendikalarının deney

ve birikimlerine ve tabanın dinamizmine dayanarak, sendikamız Tüm Maliye-Sen sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışı ve grevli, toplu sözleşmeli sendika talebini temel almalıdır. Tüm Maliye-Sen emek ve sermayenin uzlaşmaz çelişkilere

sözleşme ayrılmaz bir bütündür. Emekçilerin sömürüyü sınırlandırmada, kendi yaşam koşullarını iyileştirme mücadelesinde en etkili silahları üretimden gelen güçleridir. Grev de bu gücün pratikte kullanılmasıdır. Grev olmaksızın işverene



22.12.1991 tarihinde İstanbul Kamu Çalışanlarının "Grev Hazır Ol" eyleminden



Grev de bu gücün pratikte kullanılmasıdır. Grev olmaksızın işverene haklar kabul ettirmek olanaklı değildir. Bu nedenle grev sendikal mücadelenin vazgeçilmez aracıdır. Grev hakkı olmayan bir örgütlenmeyi sendika olarak adlandırmak mümkün değildir. Yaptırım gücü olan, hak alıcı bir sendika olmanın temel koşulu grev hakkıdır. Bu hakkın kullanılıp kullanılmayacağına karar verecek tek irade maliye çalışanlarıdır.

rinden hareketle sermayeye karşı demokrasi, özgürlük mücadelesinde işçi sınıfı ve emekçilerle dayanıştığı, kurtuluşunun sömürünün ortadan kaldırılmasından geçtiği anlayışını benimsediği için sınıf, maliye emekçilerinin dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce ve hiçbir ayırım yapmaksızın bütün çalışanları kucaklamaya çalıştığı için kitle sendikasıdır. Sendika ile grev ve toplu

haklar kabul ettirmek olanaklı değildir. Bu nedenle grev sendikal mücadelenin vazgeçilmez aracıdır. Grev hakkı olmayan bir örgütlenmeyi sendika olarak adlandırmak mümkün değildir. Yaptırım gücü olan, hak alıcı bir sendika olmanın temel koşulu grev hakkıdır. Bu hakkın kullanılıp kullanılmayacağına karar verecek tek irade maliye çalışanlarıdır.



Tüm Maliye Sen'in Örgütlenme Anlayışı

Sendikalar çalışanların öz örgütleridir. Çalışanların kendi sendikaları üzerinde onların işleyişi, mücadelesi ve yönetimleri üzerinde tam bir denetim ve yönlendirmesinin

Sendikamızla ilgili önemli kararlar kapalı kapılar ardında sınırlı sayıda yöneticilerle değil, bütün sendika üyelerine açık, geniş mekânlardan ve tabanın katılımı ile

kararlarının azınlığın tartışma ve ikna haklarını sonuna kadar kullanmasından sonra, azınlık tarafından kabul edilmesi ve uygulanmasının sağlanması ile azınlık haklarının korunarak görüş ve düşüncelerinin çoğunluğa ulaşabilmesinin yollarının açık tutulması, sendikamız yönetiminin sadece kendisini onaylayanların yönetimi değil tüm üyelerin yönetimi olduğunun bilinci ile hareket edeceğini, azınlığın da çoğunluğun iradesiyle seçilmiş yönetimlere en az çoğunluk kadar saygılı olması gerektiğini belirtir.



Mücadelesinde kendi örgütünün gücünü, kitlelerin genel durumunu ve ülkenin somut koşullarını dikkate alır. Mücadeleye kitle katılımını önemser, "Hak Verilmez Alınır" ilkesini temel alarak hak almanın yolunun mücadeleden geçtiğini, anayasal ve yasal, meşru saydığı tüm haklarının kullanılmasını amaçlamaktadır.

bulunmasıdır. Bu denetimin bulunması için örgütlenmesini işyeri örgütlenmeleri temelinde dayandırmalıdır. Çünkü çalışanların sorunlarla yüzyüze geldikleri alanlar işyerleridir. Gündelik mücadelenin asıl cereyan ettiği alanlar buralardır. Buralardaki örgütlenmeler yaygınlaştırılmadan ve buralarda yaratılan örgütlenmeler mücadelenin insiyatifini ele almadan sonuç alıcı, sürekliliği olan bir mücadele yürütmek mümkün olmaz. Bir yandan kitlelerin doğrudan sendikal örgütlülük ve mücadeleye katılımının sağlanmasının ve sendikal demokrasinin hayata geçirilmesinin, diğer yandan fiili sendikacılığın her şart altında sürdürülebilmesinin aracı olarak tabanın söz, karar ve yetki sahibi olması için örgütlenmemizi işyerlerine dayandırmalıyız.

Sendikamızın örgütlenmesinin önünü açmak, her üyenin kendisini ifade edebilmesinin düşüncelerini ve önerilerini sunması için her kademede atamayı reddetmeliyiz. Örgütlenmenin her aşamasında demokratik seçim sistemini hayata geçirip, tabanın söz ve karar sahibi olmasının garantisi olmasını sağlamalıyız.

alınmalıdır. Üyeler sendika faaliyetlerini ve sendika harcamalarını her zaman denetleyebilir durumda olmalıdır. Demokratik merkezîyetçilik ilkesinden hareketle çoğunluğun

Sendikamız örgütsel ilişkilerini üyeler, işyeri temsilcileri, temsilcilikler veya şubeler aracılığıyla gerçekleştirir.

Bahtiyar Alkan

Tüm Maliye Sen'in Mücadele Anlayışı

TÜM MALİYE-SEN maliye çalışanlarının mücadele örgütü olarak kendisini toplumsal muhalefetin bir parçası olarak görür. Diğer emekçilerin mücadelesine omuz vererek onlarla ekonomik, demokratik hakların elde edilmesinde güç ve eylem birliklerine girer.

Mücadelesinde kendi örgütünün gücünü, kitlelerin genel durumunu ve ülkenin somut koşullarını dikkate alır. Mücadeleye kitle katılımını önemser. "Hak Verilmez Alınır" ilkesini temel alarak hak almanın yolunun mücadeleden geçtiğini, anayasal ve yasal, meşru saydığı tüm haklarının kullanılmasını amaçlamaktadır.

Öncelikle kamu çalışanları olmak üzere bütün emekçi yığınlarının mücadele birliğini sağlama perspektifini gözetenek, bu birliğin sağlanması için etkin çaba sarfetmelidir. Yine tüzüğümüzde de belirtildiği üzere sendikada çalışanların sendika tabanından yabancılaşmama, ayrıcalıklı kişiler durumuna gelmemeleri için sendika yöneticilerinin maaşları işkolundaki en yüksek maaşlı çalışanın ücretini geçme demektir.

Türkiye'de Maliye Memurlarının Sosyo Ekonomik Konumu

Ülkemizde maliye memurlarının çalışma koşulları diğer memurlar gibi 657 sayılı kanunla düzenlenmiştir. Ancak, toplumun kendilerine bakış açısı, kültürel gelişimi ve görev alanları açısından farklılıklar gösterir.

Maliye memurlarının sosyo ekonomik durumunu diğer memurlardan ayırarak, salt istatistikî verilerle anlatmak yerine genel olarak anlatmaya çalışacağız. Maliyecilerin özel konumlarını

genel durumunu sergilemek için; ülkenin genel durumu, devletle toplum arasındaki genel ilişkileri tarihsel bir anlamda irdelemek gerekir. Osmanlı İmparatorluğu'nda mülkiyet rejimi ve sosyal örgütlenme, devletin herşeyin üstünde olduğu anlayışına dayalıydı.

Günümüzde, devletle toplum arasındaki ilişkileri belirleyen devletçilik ekonomiyeye basit bir müdahalenin ö-

demokratik biçimde örgütlenmesi değil, devlet örgütünün otoriter varlığını toplumda kabul ettirmesi ve baskıcı bir devlet oluşturmasıdır. Çalışma hayatı işverenle çalışanlar arasındaki ilişkinin otoriter karakterinden de etkilenmiştir. Bu karakter, Türk toplumunun sosyal örgütlenmesinin ataerkil biçiminden kaynaklanmaktadır.

Tüm dünyada olduğu gibi memurlar, ilk önceleri dernek ve cemiyetlerde biraraya gelerek örgütlenmişlerdir. Yirminci asrın başlarında gelişme göstermeye çalışan bu hareketlilik, yaşam koşullarının giderek ağırlaşmasıyla ivme kazanmıştır.

Türkiye'de memur hareketinin karşısında, kendisine oranla daha çok organize bir işverenin bulunması, hakça bir paylaşım için verilen mücadeleyi demokrasinin özüne aykırı olarak birçok dönemde dağıtmış ve geriletmiştir.

Memurları, devletin bir parçası gibi gösterme teorileri ve işlerine son verilmeyeceği güvencesi ile sürekli işverenin sözcülüğünü yapıyormuş gibi gösterilmeye çalışılmış, işverene karşı tavır alamayacağı anlayışları yaygınlaştırılmıştır. Ülkemizde demokrasiyeye geçiş sürecinin sık sık



Günümüzde, devletle toplum arasındaki ilişkileri belirleyen devletçilik ekonomiyeye basit bir müdahalenin ötesindedir. Bu devletçilik, Osmanlı toplumunun ayırdedici özelliği olan mülk-devlet anlayışının doğal bir uzantısıdır. Osmanlı İmparatorluğu'nda insanların sultanın kişiliğinde somutlaşmış devletin mülkü olarak kabul edildiği, sosyal bir örgütlenme biçimi hakimdir.

daha sonraki yazılarımızda da geniş bir perspektifle sunmaya çalışacağız. Eğitim açısından; %17'sinin yüksek okul, %60'ından fazlasının lise, %19'unun ortaokul, %7'sinin ilkokul mezunu,

Cinsiyet ve medeni durum açısından; %65'inin erkek, %35'inin kadın, %70'sinin evli, %28.8'inin bekar, %1.2'sinin dul, Barınma açısından; %65'inin kirada, %21'inin kendi evinde, %13'ünün lojmanda oturduğu,

1988 yılı verilerine göre personel mevcudunun taşra teşkilatında 85.000'in üzerinde, merkez teşkilatında 12.000 civarında olduğu ve buna 1980'li yıllarda istihdam edilen sözleşmeli memurları da ekleyecek olursak yüzbinlerin üzerinde olduğu görülecektir. Bu kriterleri aklımızda tutarsak, maliye memurlarının diğer memurlardan ve çalışanlardan farkını açıkça görebiliriz.

Türkiye'de memurların sosyo-ekonomik konumunu ve işverenin

tesindedir. Bu devletçilik, Osmanlı toplumunun ayırdedici özelliği olan mülk-devlet anlayışının doğal bir uzantısıdır. Osmanlı İmparatorluğu'nda yaşayan insanların sultanın kişiliğinde somutlaşmış devletin mülkü olarak kabul edildiği, sosyal bir örgütlenme biçimi hakimdir. İşte bu anlayışla insan hakları, sendikal özgürlükler vs. devletin yapısı çerçevesinde bazı koşullarda verilmiş, bağışlanmıştır.



İstenilen, toplumun demokratik ilkeler üzerine demokratik biçimde örgütlenmesi değil, devlet örgütünün otoriter varlığını toplumda kabul ettirmesi ve baskıcı bir devlet oluşturmasıdır. Çalışma hayatı işverenle çalışanlar arasındaki ilişkinin otoriter karakterinden de etkilenmiştir. Bu karakter, Türk toplumunun sosyal örgütlenmesinin ataerkil biçiminden kaynaklanmaktadır.

Bütün çalışma yaşamı da, yasalar da bu anlayışla düzenlenmiştir. Burada söz konusu olan egemen bir anlayışın anayasaya yansımalarıdır. İstenilen, toplumun demokratik ilkeler üzerine

kesintiye uğraması, çalışma hayatını düzenleyen yasaların memurlar ve işçi sınıfı aleyhine sürekli daraltılması; memurların işverenle eşit haklara sahip olarak toplu sözleşme yapma ve grev



hakkından yoksun kalmalarına sebep olmuştur. İşverenin yaptığı hizmetleri yürüten memurların, çalışma yaşamını düzenleyen yasaların iyileştirilmesi, demokratik mücadelelerde söz sahibi olması, ekonomik ve sosyal alanda kendileri adına verilecek kararlarda

revillerinin bu alandaki hakları kanunla düzenlenir" hükmü getirilmiştir. 1965 yılında çıkartılan 624 sayılı Devlet Personeli Sendikaları Kanunu, kamu çalışanlarının haklarını korumaktan çok, sınırlayıcı ve engelleyici özelliğe sahip olmuştur. Sendika yöneticilerine

ve memur için ayrı tanımlar getirerek bunu yasal bir çerçeveye oturtmuştur. Sendikal hak ve özgürlüklerin geçerli olduğu ülkelerde böyle bir ayırım söz konusu değilken ve tüm çalışanlar sendika üyesi iken bizim ülkemizde bu ayırım memurları sendikasızlaştırılmaya mahkum ederek işveren karşısında çalışanları bölmüştür.



Memurlar bir statü rejimine bağlanarak istihdamları önceden belirlenen koşullar nedeniyle boyun eğdiren bir çalışma rejimine mahkum edilerek çalışma hayatındaki düzenlemeler hakkında söz sahibi olmaktan yoksun bırakılmıştır. Kamu görevlilerinin sayısında 1931-1980 yılları arasında 40 kat artış olmuştur.

etkin olabilmeleri için, sendikal mücadelelerin yaygınlaştırılarak artırılması gerekmektedir. Ancak memur mücadelesi başlangıcından bu yana işçi sınıfının karşılaştığı bütün engellerle fazlasıyla karşılaşmıştır. 1850'li yıllardan sonra belirlemeye başlayan işçi hareketleri, 2. Meşrutiyet'in ilan edildiği günlerde çok sayıda grevle kendisini gösteriyordu. Ancak grevlerin hemen ardından işyerlerinde özellikle de kamuya ait işyerlerinde sendikalaşmayı engelleyen bir yasa çıkarılıyor ve bu yasa yaklaşık 37 yıl (Cumhuriyet yılları dahil) yürürlükte kalıyor. İlk iş kanunu 1936 yılında çıkartılıyor; ama grev yasağıyla birlikte, 2. Dünya Savaşı'nın getirmiş olduğu demokratikleşme ortamında Türkiye çok partili rejime geçerken işçi hakları yeniden gündeme geliyor. 1947 yılında toplu sözleşmesiz ve grevsiz ilk sendikalar yasası çıkarılıyor. 1960 yılına kadar grev hakkı TBMM'de muhalefet partilerinin programlarında yer almasına rağmen yalnızca konuşulan bir hak olmaya devam ediyor. Bugün TV'de ve mecliste konuşulan memura sendika hakkı gibi...

Türkiye'de sendikal haklar ilk kez ayrıntılı bir biçimde 1961 anayasasıyla dile getirilmiştir. Anayasa'nın 46. maddesinde çalışanlara sendikalaşma; toplu sözleşme ve grev hakkı tanınmış, ancak memurlar için "işçi niteliği taşımayan kamu hizmeti gö-

herhangi bir güvence getirmeyen bu yasa, kamu işyerlerinde sendikal faaliyeti hemen hemen tamamıyla yasaklayarak grev yapma ve protesto gösterilerinde bulunmayı engellemiştir. Gerçekte bu yasa memur mücadelesinin bir ürünü değil, daha çok o dönemdeki siyasi iktidarın gelişmekte olan memur hareketlerini denetim altına almaya yönelik bir davranışı biçimindedir. 1965 yılında 624 sayılı yasa yürürlüğe girdikten sonra ve 657 sayılı yasa mecliste



Dünyada ve ülkemizde hizmet sektörünün olağanüstü bir gelişme gösterdiği göz önüne alacak olursak, gelecekte kamu kesimi çalışanlarının önemi daha da artacaktır. Kamu çalışanları arasındaki hiyerarşik ilişkilerde; yetki ve görev dağılımı giderek farklılaşmaktadır. Görünen o ki sayıları giderek artan memurlar, devlet erkini daha az kullanır hale gelecektir.

tartışılırken işçi ve memur sendikacıları arasında zaman zaman tartışmalar olmuştur. Memur sendikacıları, devletten maaş alan daha çok insanın 657 kapsamına alınmasını savunurken, işçi sendikacıları, işçilerin 657 sayılı yasa kapsamının dışına çıkarılmasının çabasını vermiştir. Aynı işverene ücret bağı ile bağlı çalışanları iki ayrı statüde değerlendiren bu anlayış, kamu çalışanlarına iki ayrı çalışma rejimi getirmiş ve onları işçi-memur diye iki gruba ayırmıştır. İşçi

Kamu çalışanları arasındaki hiyerarşik ilişkilerde; yetki ve görev dağılımı giderek farklılaşmaktadır. Görünen o ki sayıları giderek artan memurlar, devlet erkini her geçen gün daha az kullanır hale gelecektir. Toplum nezdindeki hor görülmeleri artacaktır. Ancak memurun kendi saygınlığını kazanması yine ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda örgütlü mücadeleyle kendileri tarafından mümkün kılınacaktır.

Hüseyin Aktan

Tüm Maliye Sen 1 Mayıs'ta Alanlardaydı

Işçi ve kamu çalışanları sendikaları, İnsan Hakları Derneği, Halkevleri ve demokratik kitle örgütlerinin katılımı ile SP'nin izinli mitingi İstanbul G.aziosmanpaşa



Tüm tehdit ve olumsuzluklara rağmen 10 bini aşkın bir kitleyle günün anlamını ve önemini içeren konuşmalarla coşkulu bir şekilde kutlandı.

meydanında yapıldı. Tüm tehdit ve olumsuzluklara rağmen 10 bini aşkın bir kitleyle günün anlamını ve önemini içeren konuşmalarla coşkulu bir şekilde kutlandı.

Türk-İş, Hak-İş, DİSK ve hü-



kümet yetkililerinin 1 Mayıs'ı salonlara hapsetme çabalarına karşın 1 Mayıs başta İstanbul olmak üzere İzmir, Ankara, Bursa gibi illerde sendikalar ve DKÖ'ler pankartlarını

açarak istem ve taleplerini en geniş bir şekilde dile getirmişlerdir. Tüm Maliye Sen'de bu bağlamda örgütlülüğü oranında 1 Mayıs'ta pankartlarıyla alanlardaydı.

Ankara Mitingi



15.2.1992 tarihinde Ankara'da gerçekleştirilen, Kamu Çalışanlarının düzenlemiş olduğu "Toplu Sözleşmeye Davet" Mitingi

10 bin çalışanın katılımıyla görkemli bir miting oldu. TÜM MALİYE-SEN Ankara ve çevre illerden pankartıyla mitinge katılan

700 civarında maliye çalışanı disiplinli ve düzenli korteji ile Mitingdeki yerini aldı. Yürüyüş boyunca ve miting alanında, "Sendika hakkımız söke söke



"Devlet sendikacılığına hayır" "Toplu sözleşme hakkımız grev silahımız" sloganlarını hep bir ağızdan haykırdılar.

alırız" "Devlet sendikacılığına hayır" "Toplu sözleşme hakkımız grev silahımız" sloganlarını hep bir ağızdan haykırdılar.



Sendika Hakkı

Sendikal hak ve özgürlükler tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de tüm çalışanların zorlu savaşımı sonucu kazanılmış temel insan haklarındandır. İşçilerimiz

sendika kurma hakkının açıkça tanınmasıdır. Anayasamızın 17. maddesine göre: Herkes...maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir (sendika

lenmesine karşın onlara uyulmasıdır.

Anayasamızın 90. md.'nin son fıkrası; usulüne göre yürürlüğe konulan milletlerarası anlaşmaların kanun hükmünde olduğunu ve bunlar hakkında anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulmayacağını öngörmüştür. Gerek öğretide, gerekse Anayasa mahkemesinin birçok kararı ile son olarak Danıştay 5. Dairesi'nin 22 Mayıs 1991 sayılı kararında bu düzenlemenin taşıdığı anlam konusunda benimsenen ortak ve yaygın görüş özetle şöyledir: Onaylanmış uluslararası sözleşmeler iç hukukun doğrudan doğruya uygulanması ve uyulması gereken bir parçası olmuştur. Anayasaya ve kendisinden önce ve de sonra çıkarılan yasalara aykırı olsa bile uygulanması gerekir. Bu sözleşmelerin sonradan yapılacak ulusal yasal düzenlemelerle etkisiz kılınması yolu kapatılmıştır. Ve bu nedenle YASALAR ÜSTÜ BİR KÖNÜMDADIR dolayısıyla da, yürütme ve yargı organları için bağlayıcı nitelik taşır (Danıştay 5.



Anayasamızın 17. maddesine göre: Herkes...maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir (sendika hakkı da). Ekonomik, toplumsal hak ve çıkarları koruma ve geliştirme amacını içerdiğinden memurların sendika kurmaları, kendiliğinden kullanılabilen doğrudan doğruya uygulanabilir nitelik taşıyan insan haklarındandır.

Türkiye'de ilk kez 1960'lı yıllarda grevli toplu sözleşmeli sendika hakkını güvence altına almışlardır.

1961 Anayasası çalışanlara "Sendikalaşma, grev ve toplu sözleşme hakkını" tanıırken 1965 yılında, 624 sayılı Devlet Personeli Sendikalar Kanunu çıkarılmıştır. Bu kanunla birlikte memurlar sendikalarında örgütlenmiş, ancak 12 Mart 1971'le birlikte memura sendika yasaklanmıştır. Ancak, kamu çalışanlarının; sendika kurma, üye olma ve toplu sözleşme yapma hakkını başta 1982 Anayasası olmak üzere ne 657 sayılı yasa da ne de Türk Ceza Yasasında ve diğer yasalarda açıkça ve yazılı olarak yasaklayıcı hiçbir kural yoktur. Anayasa, kamu çalışanlarının sendikal hakları konusunda güvence teşkil eden hükümler içermektedir. Anayasamızın 2. maddesinde; Türkiye Cumhuriyeti'nin "DEMOKRATİK SOSYAL BİR HUKUK DEVLETİ" olduğu yazılıdır. Bu nitelikleri taşıyan Devlet'in devlet olmasının temel kurallarından biri de tüm dünyada olduğu gibi herkesin örgütlenme özgürlüğünün olması kamu çalışanlarına da

hakkı da). Ekonomik, toplumsal hak ve çıkarları koruma ve geliştirme amacını içerdiğinden memurların sendika kurmaları, kendiliğinden kullanılabilen doğrudan doğruya uygulanabilir nitelik taşıyan insan haklarındandır.

Birleşmiş Milletler, Uluslararası Çalışma Örgütü, Avrupa Konseyi, Avrupa Topluluğu ve başka uluslararası kuruluş ve örgütler tarafından kabul edilen tüm insan hakları belgelerinde kamu görevlilerinin sendikal hakları tanınmış



Türkiye Cumhuriyeti'nin "DEMOKRATİK SOSYAL BİR HUKUK DEVLETİ" olduğu yazılıdır. Bu nitelikleri taşıyan Devlet'in devlet olmasının temel kurallarından biri de tüm dünyada olduğu gibi herkesin örgütlenme özgürlüğünün olması kamu çalışanlarına da sendika kurma hakkının açıkça tanınmasıdır.

ve güvenceye bağlanmıştır. Sendikal hakların kamu görevlilerince kullanılmasına karşı çıkarılan engellerin bir nedeni de, iç hukukumuzla bütünleştirilen Uluslararası Sözleşmelerin yeterince tanınması ve Anayasamızın açık düzen-

Daire kararı).

Anayasamızın, onaylanmış Uluslararası sözleşmelerin doğrudan doğruya ve hiçbir özel yasal düzenleme yapmaksızın uygulanmasını öngören bu kuralına ve "HUKUK DEVLETİ" ilkesinin bu

sözleşmeler içinde geçerli olmasına karşın, yönetsel yetkililer ve yargı organları kamu görevlilerinin sendikal haklarının kullanılmasına engeller yaratmışlardır. Ülkemizin 1951'de onayladığı 98 sayılı Örgütlenme ve Toplu Pazarlık Hakkı Sözleşmesi ile 1954'de onayladığı İnsan Hakları Avrupa Sözleşme-

lunmasını kısıtlayan hiçbir kural yoktur. Son olarak Danıştay 1. Daire Başkanlığı'nın 22.4.992 gün ve 992-136 E, 992/147 K sayılı Başbakanlığın görüş istemine ilişkin kararında, Anayasanın 51. maddesinin memurların sendika kurmasına engel olmadığı görülmüştür.

kurma hakkına sahiptir."

Avrupa Sosyal Şartı: Madde 5; sözleşme tarafları "çalışanların ve çalıştırılanların ekonomik ve toplumsal çıkarlarını korumak için yerel, ulusal ve uluslararası örgütleri kurma ya da bu örgütlere üye olma özgürlüğünü sağlamak ve geliştirmekle yükümlüdür."

ULUSLARARASI

ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ (ILO):

1951 tarihinde; örgütlenme ve toplu pazarlık haklarını düzenleyen sözleşme T.C. tarafından onaylanmıştır (98 sayılı sözleşme).

1948 tarihinde; çalışan ve çalıştırılanlara hiçbir ayırım gözetmeksizin seçtikleri örgütleri kurma ve statülerine üye olma hakkını tanımıştır (151 sayılı sözleşme)

Örgütlenme hakkının korunması ve çalışma koşullarının saptanmasına ilişkin bu sözleşme onaylanmamakla birlikte ILO Anayasasını kabul ile birlikte ILO üyesi olma durumu sendika özgürlüğü açısından hiçbir surette keyfilige olanak tanımamaktadır. Biliyoruz ki sorunlarımız çözümsüz değildir, ama öncelikle çözümleri biz arayalım ve tartışalım. İnsanca yaşamak için; ücret artışını sağlamanın, çalışma koşullarını iyi-



"Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız " "Greve Hazır Ol" Yürüşüyü.

sinin, sendika ve toplu pazarlık haklarını memurları da kapsayacak biçimde tanıyıp güvenceye bağladığını görmek istememişlerdir. Hatta daha da ileri giderek onayladığımız bu iki sözleşmeyi yok saymış ve hala yürürlükte olan bir İçişleri Bakanlığı genelgesiyle, valilerden memurların sendikalaşmasının önlenmesini istemişlerdir.

Bu genelgeyle memur sendikaları valiliklerce mühürlenmiş (Eğit-Sen, Tüm Bel-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Sağlık-Sen, Tarım-Sen vb.) İstanbul Bölge İdare Mahkemesine bu sendikalara yürütmeyi durdurma davası açılarak faaliyetleri engellenmeye çalışılmıştır. Anayasal planda olduğu gibi yasal planda da kamu çalışanlarının sendika hakkı açısından hukuksal boşluk vardır. 657 Sayılı D.M.K'da sendika kurma hakkını ve üye o-

uluslararası sözleşmelerin kamu çalışanlarına sunduğu olanaklar:

(1954) İnsan Hakları Evrensel Bildirisi: Uluslararası belgelerin başında yer alan bu bildirgenin 23.



657 Sayılı D.M.K'da sendika kurma hakkını ve üye olunmasını kısıtlayan hiçbir kural yoktur. Son olarak Danıştay 1. Daire Başkanlığı'nın 22.4.992 gün ve 992-136 E, 992/147 K sayılı Başbakanlığın görüş istemine ilişkin kararında, Anayasanın 51. maddesinin memurların sendika kurmasına engel olmadığı görülmüştür.

md.sinin 4. bendine göre "HERKESİN, ÇIKARLARININ KORUNMASI İÇİN SENDİKALAR KURMAYA VE BUNLARA KATILMAYA HAKKI VARDIR." Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi: Madde 11. "Her şahıs...başkalarıyla birlikte sendikalar kurmak ve kendi çıkarlarını korumak üzere sendika ve demek

leştirmenin, işyerlerinde ve üretim sürecinde karar mekanizmasına katılmanın, kamu politikalarının oluşturulmasında söz ve karar sahibi olabilmenin günümüzdeki tek demokratik aracı SENDİKADIR.

Hukuk Sekreteri
Yasemin GÜRÇAY



Emekli Sandığı'nda Eylem Devam Ediyor

Emekli Sandığı çalışanları, aylık 80 saatlik fazla çalışmanın karşılığında ödenen 240 bin liralık ayında hükümete sunulan teşkilat kanununun bir an önce mecliste ele alınarak çıkartılması sandık

çalışanlarının taleplerindedir.

Sendikamız TÜM MALİYE-SEN'in örgütlenme alanı içerisinde yer alan Emekli Sandığı çalışanlarının haklı istem ve talepleri doğrultusunda başlatmış oldukları mücadeleyi destekliyor ve her türlü katkıyı yapmaya hazır olduğumuzu bildiriyoruz.

Emekli Sandığı Çalışanları



5434 sayılı kanunla 1952'de kurulan Emekli Sandığı hala mevcut bir teşkilat kanunundan yoksundur. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanıp Şubat ayında hükümete sunulan teşkilat kanununun bir an önce mecliste ele alınarak çıkartılması sandık çalışanlarının taleplerindedir.

fazla mesai ücretini kabul etmeyecek, 1 Nisan tarihinden itibaren mesaiye kalmama eylemi yapmaktadırlar. Son yıllarda iş hacminin yüzde 40-50 oranında artması ile birlikte çalışanların iş yoğunluğu bir hayli artmış olup sandık çalışanları adeta yarış halinde sağlıklı, tozlu dosyalar içerisinde boğuşur hale getirilmiştir.

Başbakanlık ve meclis personelinin fazla mesai yapmadığı halde 800 bin TL olan fazla mesai ücreti, Emekli Sandığı çalışanları bunca iş yoğunluğunun altından kalkabilmek ve 1 milyona varan emekliye hizmet verebilmek için normal kapasitesini zorlayarak hizmet üretmeye çalışan personele ise reva görülen fazla mesai ücreti, hak edilerek kazanılan 80 saat karşılığında 240 bin TL'dir.

5434 sayılı kanunla 1952'de kurulan Emekli Sandığı hala mevcut bir teşkilat kanunundan yoksundur.

Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanıp Şubat

Çanakkale Defterdarına Üyelik Çağrısı

Çanakkale defterdarının 13.3.1992 gün ve 1700/1123-3340 sayılı yazısı ile "Sendikalar kurulduğu, bunlara üyelik çalışması yapıldığı, sendikal örgütlenme olduğu ve sendikaların yasal olmadığı, 657 sayılı D.M.K.'na göre suç" olduğu anlatılan bir genelge yayımlanmıştır.

Genelge üzerine Çanakkale geçici il sekretaryasının isteği doğrultusunda Çanakkale Defterdarına hitaben bir yazı yazılmış olup, yazımızda sendikamızın yasal olduğu, ne anayasamızda ne de 657 sayılı D.M.K.'nda sendika kurmanın, üye olmanın ve örgütlenme faaliyetlerinin suç sayılmadığı, sendikamızın anayasal bir hak olduğu, bu hakkımızın yine en son olarak Danıştay 1. Dairesinin 22 Nisan 1992 tarihli kararı ile de onaylandığı anlatıldı.

Yine sendikamızın faaliyet ve çalışmalarını denetleme, engelleme yetkisinin bağımsız yargı organlarında olup kişi ve amirlerin bu tür yetkilerinin bulunmadığı belirtilerek sendikal çalışmalarımızın engellenemeyeceği yazıldı. Yazımız üzerine Çanakkale Defterdarı 24.3.1992 günü "BURASI ÇANAKKALE" gazetesine basın açıklaması yaparak "Maliye personelinin sendikalaşmasını desteklediğini ve kendisinin de üye olabileceğini" söyleyerek örgütlenme çalışmalarımızın yasal olduğunu kabul etmiş oldu. Bugün Çanakkale ilinde ve ilçelerinde 254 üyemiz bulunmaktadır.

Sendikal çalışmalardaki başarılarından ve yukarıdaki olaydaki duyarlılıklarından dolayı, basınla sıcak ilişkiler kuran Çanakkale il sekretaryasını kutlar. Çanakkale çalışanlarına başarılar dilerken Çanakkale defterdarını sendikamıza üye olmaya çağırıyoruz.

İstanbul Mitingi

Toplusözleşme hakkımız, grev silahımız" şiarıyla Kamu Çalışanları Sendikalarının ortak olarak düzenledikleri Sendikal Haklar Mitingi 26 Ocak 1992'de 7 bini



aşkın bir kitleyle İstanbul Abide-i Hürriyet Meydanında yapıldı.

Saat 12.'de Çağlayan'da başlayan, Sendikaların oluşturduğu düzenli kortejler, her sendikanın kendi pankartı altında yürüyüş halinde "Toplusözleşme hakkımız; grev silahımız", "Devlet sendikacılığına Hayır", "%'lik zamlar değil, toplusözleşme istiyoruz" slogan-



Kamu Çalışanları İstanbul Mitingi

larıyla miting alanına girildi.

Miting başvurusu ve platformda bulunan sendikamız Tüm-Maliye-Sen 'de kendi pankartının arkasında kitleyle bu mitingde yer aldı. Mitingin yoğun kar ve tipi

yağışı altında yapılmasına rağmen, kitle sendika başkanlarının konuşması bitinceye kadar mitingi alanını terketmedi.

Olaysız ve sakin geçen miting saat 16.00'da son buldu.

Sendikal Anlayışımız

Ülkemizde yaşayan insanların genel siyasal ve toplumsal yapısı gözönüne alındığında maliye çalışanlarının da farklı bir yapıda olmadıkları görülecektir. Dolayısıyla hedef kitemizi oluşturan ve amaçlarımızın gerçekleşmesi için sendikal örgütlenmemize kazanmak zorunda olduğumuz maliye emekçilerinin değişik siyasal görüşlere sahip olduğu ve farklı kökenlerden geldiği bir gerçektir. Önemli olan ortak sorunlarımızın olmasıdır. Bu nedenle yapılacak çalışmalarda sendikanın kitleselleşmesine engel olacak davranışlardan özenle kaçınılmalıdır. Kalıplaşmış bazı ideolojik kavramlar üzerine tartışmak yerine üyelerin ortak ekonomik ve toplumsal sorunlarının çözümü için

mücadele etmek bizce en doğru olanıdır. Kısa vadede bazı somut maddi kazanımlar elde etmek sendikamızı

layışımızın ne olması gerektiği konusunda şunları söyleyebiliriz: Sendikamız Tüm Maliye-Sen devlet gü-



Tüm bu gerçekler gözönüne alındığında sendikal anlayışımızın ne olması gerektiği konusunda şunları söyleyebiliriz: Sendikamız Tüm Maliye Sen devlet güdümlü sendikacılığa karşı çıkan, demokratik işleyiş esasına dayanan, toplu sözleşme ve grev hakkını içeren bir anlayışla çalışmalıdır.

hem üyelerimizin gözünde hem de üye olmayı bekleyen onbinlerce maliye çalışanının gözünde daha da cazip kılacaktır. Tüm bu gerçekler gözönüne alındığında sendikal an-

dümlü sendikacılığa karşı çıkan, demokratik işleyiş esasına dayanan, toplu sözleşme ve grev hakkını içeren bir anlayışla çalışmalıdır.

Çanakkale İl Örgütü

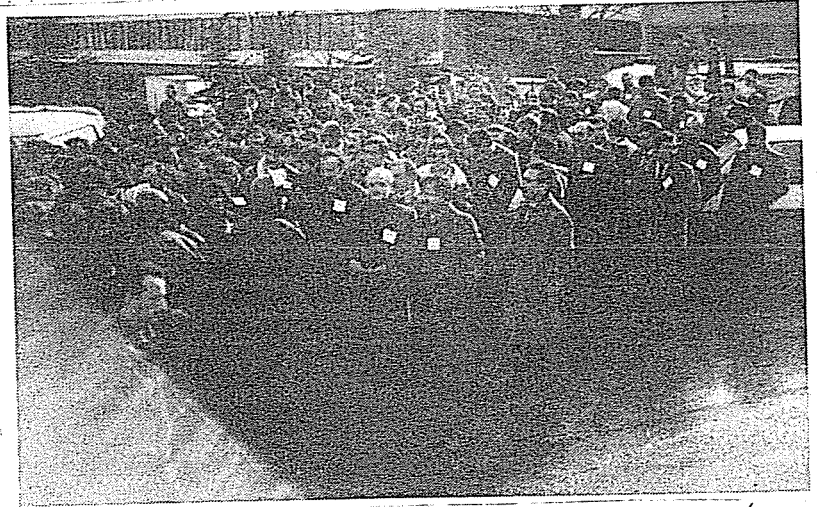


İşyeri Örgütlülükleri

Memurların işvereni devlettir. Ücret, çalışma ve iş koşullarını belirlemede hiç bir söz ve karar hakkımız yoktur. Yaşam koşullarını gözardı ederler. Çalışanlar, ne acıdan öldürülür ne de ekonomik sosyal ve kültürel açığı gidelirek doyurulurlar. Çalışma ve iş koşullarında da aynı şekilde verimli çalışmanın koşulları yaratılmaz ama verimli olmamız beklenir. İnsanların ulaşım sorununa çözüm getirmek gibi bir düşünceleri yoktur. Fakat zamanında işbaşı yapılması gibi bir istekleri vardır. Çocuğunu bırakabileceği bir kreşi yoktur. Buna rağmen sorumluluğunu unutup kendisini işe vermesi beklenir. Öğlenleri verilen bir saat yemek kuyruğunda geçse de karnını doyurduğuna şükretmesi istenir. Fazladan çalıştırılır bu çalışmanın karşılığı olabilecek bir mesai ücreti yoktur. Yıllık tatilin de ikinci bir iş yapıyorsa

halkasını yakalıyalım ve kalıcılaştıralım? Nasıl yapıp ta yürütme ve yasama organlarını anti-demokratik

cins, din, dil ayrımı yapmadan mezhepçilik ve suni ayrılıklara kapılmadan, siyasi tercihleri olan veya



İşyerlerinde örgütlenen sendika kurucuları kitlesel olarak Valilik önünde.



Bunun yanıtına temel, her türlü sorunun yaşandığı işyerlerini almak zorundayız. "İnsanın neresi ağrırsa canı oradadır." derler; bizim canımız işyerlerindedir. Ağrıyan yerler de ilaçları da ilk planda işyerlerinde aranmalıdır. Memurlar da örgütlenmeye biran önce değinmeye çalıştığımız, işyerlerinde bire-bir yaşadığımız somut sorunlar etrafında başlamalıyız.

dinlenebileceği bir sosyal tesisten yararlanamaz. İstenen tek şey yine iştir. Bunun bilincinde olan memurlar sorunlarına sahip çıkarlar. Baskının, zorun kurumsallaştığı, en küçük demokratik halk muhalefetine bile tahammülü olmayan bu düzeyde haklarını korumak ve yeni haklar elde etmek için mücadeleye girerler. Baskının zorun açıktan pervasızca uygulanmaya konduğu dönemlerde insanların kazandığı ekonomik - demokratik haklar ellerinden alınır.

O halde nasıl bir örgütlenme yaratmalıyız ki yeni haklar için mücadele

yasaları kendi çıkarlarına kullanan işverenin bu gücüne karşı örgütlü gücümüzü koyalım.

Bunun yanıtına temel, her türlü sorunun yaşandığı işyerlerini almak zorundayız. "İnsanın neresi ağrırsa canı oradadır." derler; bizim canımız işyerlerindedir. Ağrıyan yerler de ilaçları da ilk planda işyerlerinde aranmalıdır. Memurlar da örgütlenmeye biran önce değinmeye çalıştığımız, işyerlerinde bire-bir yaşadığımız somut sorunlar etrafında başlamalıyız.

İşyerlerindeki örgütlenmelere ırk,

olmayan bütün memurların katılımı hedeflendirilmelidir. Yalnızca işverenlerin işbirlikçileri, muhbirler ve örgütlenmeyi engelleyen memurlar bu örgütülüklerin dışarısında bırakılmalıdır.

Evet işyerlerindeki örgütlenmenin ancak o işyerinde çalışan memurlara yapılacağı açıktır. Fakat memurların bugünkü bilinç düzeyi böylesi bir örgütlenmenin gereğini anlayıp bu yönde ne kadar çaba sarfedebilirler?

Şu anki kamuoyuyla maliye çalışanları olarak bizimde kendi sorunlarımız konusu olduğunda bile yeterince duyarlı ve bilinçli davranmışımız söylenemez. Doğaldır ki memurların kendi yaşam deneyimlerinden yola çıkarak böyle bir bilince ermeleri zor olmasına rağmen başarmak mecburiyetindeyiz.

Bu nedenle birim örgütülüklerinin hayata geçirilmesi çalışmalarının içinde bulunduğumuz bu ilk aşamasında işyerlerinde, birimlerde yer alan

bilinçli arkadaşlara büyük sorumluluklar düşüyor. Doğa yasalarına göre bir civciv 21 günde oluşur ve doğar. Ama bazen civcivin çıkması için yumurtanın kabuğunun dışardan kırılması gerekir.

İşyeri örgütlenmelerinin başlangıcında bilinçli arkadaşların yumurtanın kabuğunu kırmak için gösterecekleri çaba şu nedenden dolayı çok önemlidir. Yönetici sınıflar yıllardan beri çalışan kesimlerin mücadelesine ulaşmalarını, kendi örgütlenmelerini yaratıp sınıf çıkarları doğrultusunda mücadele etmelerini engellemeye çalışmışlardır. Memurların bu körleştirilmeyi aşmaları ve kendi sorunlarına sahip çıkmayı öğrenmeleri gerekiyor. Bunun için yoğun bir propaganda çalışması yapılmalı, kendi sorunları etrafında bir araya gelmeleri sağlanmalı, birlik ve dayanışma bilincinin oluşması için çaba göstermelidirler.

Dürüst duyarlı bütün çalışanların bir araya gelmeleri sağlanarak memurların işyerindeki en geniş muhalefeti içinde toparlayan işyeri taban örgütüllüklerini yaratmak için çaba gösterilmelidir. Bu taban örgütüllükleri başlangıçta az sayıda memuru kapsayabilir. Fakat bunu zamanla genişletmek ve taban ör-



İşyeri komiteleri, bir siyasi yapının işyerindeki dar, gizli örgütlenmesi değildir. İşyeri komiteleri hücre değil kitlesel, dikey değil yatay, merkezi değil demokratik yanın ağır bastığı örgütlenmelerdir. İşyeri komiteleri içinde bulunduğu koşullarda ve ülkenin genel durumuna göre özellikler taşır. Örgütlenmesi koşullara göre biçimlenir.

gütlenmelerini işyeri koşullarına göre küçük ya da kitlesel gruplar halinde birim birim düzenli bir şekilde bir araya gelmeleri sağlanmalıdır. Bu taban örgütüllüklerinde işyeri sorunlarından ülke ve dünyadaki sorunlara kadar tartışmalı, her kişi bu sorunlar üzerinde kafa yormaya, düşünce üretmeye konuşmaya sevk edilmelidir. İşyeri taban örgütüllüklerinin amacı işyerinde en geniş memur kitlesini bir araya

getirmektir. Bütün memurları kendi sorunlarının çözümü için çaba göstermeye sevk etmek, kendi geleceği

tabanda var olan en geniş kitle örgütüllüğü seçer. Çünkü komite ne yapacaksa bunların tümünü tabandaki



İşyeri örgütlenmelerinin başlangıcında bilinçli arkadaşların yumurtanın kabuğunu kırmak için gösterecekleri çaba şu nedenden dolayı çok önemlidir. Yönetici sınıflar yıllardan beri çalışan kesimlerin mücadelesine ulaşmalarını, kendi örgütlenmelerini yaratıp sınıf çıkarları doğrultusunda mücadele etmelerini engellemeye çalışmışlardır.

hakkında söz sahibi yapmak, kararlara katılmasının mekanizmasının oluşturulmasıdır. Açık ki, böyle geniş bir taban örgütüllüğünün her sorunu çözüme kavuşturması, her işe koşturması gönüllülükle olursa her görevi yerine getirebilecek mekanizmaya sahip olması beklenir. Bu örgütlenmeye işyeri komitesi diyebiliriz.

İŞYERİ KOMİTELERİ

İşyeri taban örgütüllüğü tam anlamıyla memurların eli-ayağı, gözü-kulağı olabilecek bilinçli memurlardan oluşacak işyeri komitesini oluşturup mücadelede örgütlenmenin somut görevlerini yürütmek zorundadır.

"Bir elin nesi var, iki elin sesi var" sözü kitleselliğin gerekliliğini göstermesi bakımından doğrudur. Ama biz

kitile ile birlikte yapacaktır.

İşyeri komiteleri, bir siyasi yapının işyerindeki dar, gizli örgütlenmesi değildir. İşyeri komiteleri hücre değil kitlesel, dikey değil yatay, merkezi değil demokratik yanın ağır bastığı örgütlenmelerdir. İşyeri komiteleri içinde bulunduğu koşullarda ve ülkenin genel durumuna göre özellikler taşır. Örgütlenmesi koşullara göre biçimlenir. Sendikaların kapatılması veya legal örgütlenmelerin dağıtılması tehlikesi görüldüğünde kendi içinde o günün koşullarına uygunluk taşıyan yapılanmaya gidilir.

İşyeri komiteleri görev ve sorumluluk açısından farklıdır;

a) İşyeri komiteleri: İşyerinin yetkili, sorumlu yönetim komitesidir. Sendika, işveren ve diğer komitelerle yapılacak görüşmelerde işyerini temsil eder.

b) Yan ve alt komiteler: Örgütlenme, eğitim sosyal ve kültürel kimlikleri dayanışma vs. gibi belirli görevlerde, o işte yeterli ve gönüllü çalışanlardan kurulur. Her komite kendi alanında çalışır.

c) Geçici görev komiteleri: Günün önümüze koyduğu somut bazı görevleri örgütlü bir şekilde yerine getirmek için kurulurlar. Örneğin, toplu sözleşme hazırlık komitesi, görev bitince dağılır. İhtiyaç duyulduğunda yeniden kurulabilir. Gerek yan komitelerin gerekse geçici görev komitelerinin çalışmaları işyeri komitesi tarafından organize edilir.

Abdurrahim Uzun



Zorunlu Mesaiye Tepki

Vergi affından doğan zorunlu fazla mesai ve sendikal örgütlenmemizin önüne engel olarak çıkan bazı daire amirlerinin tavrı noktasında sendikamız Genel Sekreteri Hasan Yağız ve Ankara İl temsilciliği Ankara Defterdarından



Maliye çalışanları Nisan ayında zorunlu mesaiye karşı çıkararak tepkiselliklerini değişik biçimlerde dile getirmişlerdir.

görüşme talep etmiş, yapılan görüşmeyi bir bildiriyle ankaralı maliye çalışanlarına duyurmuştur.

Nisan ayında maliye çalışanları zorunlu fazla çalışmaya tepki göstererek bazı birimlerde yemek boykotu ve bu tavrılarını açıklayan bildirimler dağıtılmış, Çankaya V.D.'sinden bir arkadaşımız yemekhanede basın açıklaması gerekçe gösterilerek sürgün edilmiştir.

Tüm bu tutum ve davranışları konu olan 22.04.1992 tarihinde Ankara Tüm Maliye Sen temsilciliğinde Genel Başkan ve Genel Sekreterin de katıldığı bir toplantı yapılarak 24.04.1992 günü Ankara defterdarlığında yemek boykotu kararı alınarak aynı saatte memurların sorunlarını konu alan bir basın bildirisini okunup şikayetlerimizi Maliye Bakanına da iletebilmemiz için telgraf çekme kararı verilmiştir. Alınan kararlar büyük bir disiplin ve kitlesellikle uygulanmış 5 maliyeciyi arkadaşımız gözaltına alınmış, yoğun ilişkiler sonucu aynı gün serbest bırakılmaları sağlanmıştır.



Değerli Basın Mensupları

Biz Maliye emekçilerinin vergisi, bordrolar üzerinden peşin olarak kesilirken, hükümetin aylar süren tartışmalar sonunda "Bazı kamu alacaklarının tahsilatının hızlandırılması ve matrah artırımı kanunu" adı altında çıkardığı vergi affı, adeta vergisini ödeyenleri cezalandırmakta, vergi kaçakçıları ve hayali ihracatçıları ödüllendirmektedir.

Sosyal adalet ilkesine tamamiyle aykırı olan bu uygulamalar gerçekleştirilirken, biz maliye emekçileri sabah saat 8.30'dan gece 24.00'lere kadar çalıştırılmaktayız. Gece geç saatlere kadar çalışan bizler hem aile yaşamımızın düzenini bozduğu, hem de maaşımızı yemek ve yol parasına dahi yetiştirememekteyiz. Ayrıca yasanın fazla mesai sınırı 60 saat olarak gösterildiği halde uygulamada yasaya aykırı olarak 160 saati bulan fazla mesainin kalan 100 saatin ücretinin kim tarafından ve nasıl ödeneceği belli olmayıp, bu uygulama çağdaş kölelikten başka bir şey değildir.

Maliye çalışanlarının servis, lojman, kreş, yemek vb. gibi sorunlarını çözmekten aciz olan yönetim, askeri disipline taş çıkarıncasına günün 16 saatini işyerinde geçirmek zorunda bıraktığı bizlere savunmalar, cezalar ve sürgünlerle gözdağı vererek, bizleri sindirmeye çalışmaktadır.

Hükümet bir yandan "demokratikleşme, şeffaflaşma" politikasını yürüttüğünü, kamu çalışanlarına toplu sözleşme ve grev hakkı olan bir sendika verileceğini, hatta bu konuda anayasayı bile değiştireceğini her fırsatta söylenmesine rağmen, çalışanların anayasal hakkı olan örgütlenme haklarını kullanmak istemeleri nedeni ile cezalandırılmaktadır. Biz Tüm Maliye Sen olarak diyoruz ki zorunlu fazla mesai uygulamasına son verilsin. Sürgün edilen sendika üyelerimiz eski görevlerine döndürülsün. İdari baskılar derhal durdurulsun. Birimler arası ve merkez taşra ayırımına son verilsin.

Yaşasın Tüm Maliye Sen
Tüm Maliye Sen
Ankara Temsilciliği

Memur Sendikalarından Hükümete Uyarı Bizi Avutmaya Çalışmayın

Uşak İnsan Hakları Şubesi tarafından 2 Mayıs 1992 tarihinde "Örgünlenme Hakkı ve

yaptığına bakıp iyi değerlendirmeliyiz. Çalışma yasası ile ilgili hazırlanan yasa taslakları hakkında

meye çalışıyorlar" dedi. Konuşmasına "Bizler sendikalarımızı örgütleyip kurarken devletten icazet alarak kurmadık.



Panelde Genel Başkan İrfan Erdemoğlu Tüm Maliye Sen'in örgütlülüğü hakkında kısa bir bilgi verdikten sonra sendikamız örgütlenmesi önündeki engelleri anlattı. Hükümetin bir taraftan "örgütlü toplum istiyorum" derken diğer taraftan örgütlenmelerin önüne türlü engeller oluşturmaktadır. Aslında örgütlenmeyi savunan hükümet devletin örgütlenmesini savunuyor.

Memur Sendikaları" konulu bir panel yapıldı.

Uşak belediye düğün salonunu dolduran 500'ü aşkın memurlara sendika Genel Başkanları memur sendikalarının örgütlenme süreci, içinde bulunduğu durum ve önümüzdeki sürece ilişkin görüşler sundular.

Panelde konuşmacı olarak katılan sendikamız Genel Başkanı İrfan Erdemoğlu Tüm Maliye Sen'in örgütlülüğü hakkında kısa bir bilgi verdikten sonra sendikamız örgütlenmesi önündeki engelleri anlattı. Hükümetin bir taraftan "örgütlü toplum istiyorum" derken diğer taraftan örgütlenmelerin önüne türlü engeller oluşturmaktadır. Aslında örgütlenmeyi savunan hükümet devletin örgütlenmesini savunuyor.

Toplumun örgütlenmesi olan sendikalarımız hakkında yasal düzenlemeler yapıyorum diyerek bağımsız örgütlenmelerimizi kendi güdümüne alabilmenin hesapları içinde olduğunu vurgulayarak, memurların uyanık olmasını söyledi.

"Bu konuda hükümetin seçim vaatlerine değil uygulamada neler

görüş alışverişi biz çalışanlarla değil, işveren çevreleriyle görüşülerek bizlerin kaderini belirle-

Hakkımız olan sendikalarımızı kurduktan sonra onlar kabul etmek zorunda kalmışlardır. Bundan sonra da ama sendikalarımız hakkında yapılacak yasal düzenlemeler ama sendikalarımızı hükümet taraf kabul edip toplu sözleşme masasına oturması yine örgütlü gücümüzle kabul ettireceğimize inanıyorum" dedi.

Uşak İl Temsilciliği

Uşak İl Temsilciliğinden Kamuoyuna

Sendikamız Tüm Maliye Sen Genel Merkezinin 27. 4. 1992 tarih ve 11 sayılı karar ile göndermiş olduğu yetki belgesine ilaveten tamamlamış olduğumuz evrakları 7. 5. 1992 tarihinde Valilik Makamına sunup alındı belgesiyle tüzel kişiliğimize kavuştuk.

16. 5. 1992 tarihinde açılış yapmak için Valilik makamına ön bilgi için verilen dilekçeye karşılık olarak Valilik Anayasanın 51. maddesine dayanarak sendikamızın yasal ve tüzel kişiliği olmadığı, bu nedenle açılış yapamayacağımızı Emniyet Kanatıyla tarafımıza 14. 5. 1992 tarihinde saat 14'te tebliği edildi. Manisa Bölge İdare Mahkemesinden yürütmeyi durdurma kararı çıkmadığından Yönetim Kurulu toplanıp ilili olarak sendikamızı açma kararı aldık. Bu karar üyelerimize duyuruldu. Yönetim Kurulu saat 08'de sendika binası önünde geldiğinde Emniyet güçlerini karşısında buldu.

Saat 12'de üyelerimizin büyük çoğunluğunun gelmesi ile maliye binası önünde toplandık.

Uşak milletvekilinin bizzat vali ile görüşmesinden de olumlu netice alınamadı. Bununla birlikte Maliye binası önünde uygulamaları anti-demokratik bulduğumuzu, bunu kınadığımızı basın ve kamuoyu önünde açıkladık. Sonra alkış tutarak PTT önüne kadar yürüyerek Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na (Toplusözleşme ve grevli sendika hakkımızın yasal güvence altına alınması) ve İçişleri Bakanlığı'na (Sendikalar üzerindeki baskıların kaldırılması) telgrafları çekilmesi eylemi ve basın açıklaması yapıldı. Bu sırada Başbakan ve Maliye Bakanından gelen sendikamızın açılış kutlama mesajları okunarak bu çarpıklık kamuoyunun dikkatine sunuldu.

Mali Sekreter Ali Osman Bayar
İl Başkanı Mehmet Çetin



Tüm Maliye Sen Genel Merkez Yönetimi İl Yönetimleriyle Toplandı

Tüm Maliye Çalışanları Sendikası (TÜM MALİYE-SEN) Genel Merkez Yönetim Kurulu 28.4.1992 tarih ve 30 sayılı genelgesi ile örgütlü bulunduğu 40'a yakın il yönetim

leriyle birlikte şu şekilde hazırlanmıştır.

- ✓ Örgütlenmemizin daha sağlıklı gelişmesi için iletişim eksikliğinin giderilmesi ve il, ilçe, ge-

program kurultaylarının toplanması. (Haziran-Temmuz ayı sonrası)

- ✓ İllerde panel, konferans, şölen, gezi ve gecelerle sendikall faaliyetlerin ve sendikamızın amacının geniş kitlelere anlatılması.

- ✓ Tüzüğümüzde yer alan yüzde 2 oranındaki aidatın Mayıs 1992 itibarıyla küsürsüz 20 bin TL olarak toplanması.

- ✓ Önümüzdeki sürece kitleyi hazırlamak için İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük illerde kamu çalışanları sendikaları ile ortaklaşa miting düzenlenmesi.

- ✓ Tüm iller kamu çalışanlarının eylem ve güç birliğinin sağlanması için ortak platformların oluşturulması.

- ✓ Bugüne kadar Maliye teşkilatında ilk sendikall örgütlenme olan Tüm Maliye-Sen'in kuruluşu 3 Şubat'ın her yıl maliyeciler günü olarak kutlanması.

- ✓ Haziran-Temmuz 1992 döneminde



Sendikamızın örgütlenmesinde önem arz eden yayının bir an önce çıkartılması. Sendikamızın bir programının çıkartılması için her il örgütlenmelerinde sendikall anlayış, örgütlenme ve mücadele perspektiflerinin tartışılarak çıkarılıp, taslakların genel merkeze gönderilmesi.

kuruluna çağrıda bulunarak 9.5.1992 tarihinde İstanbul DİSK konferans salonunda bir toplantı düzenlemiş, toplantıya 22 ilin yöneticileri katılmış olup toplantının açılış konuşmasını sendikamızın Genel Başkanı İrfan Erdemoğlu yapmıştır.

Başkanımız konuşmasında, toplantının amaç ve önemini anlatırken 20 Ekim 1991 seçimleriyle toplumun beklenti içerisinde girmesinin yanı sıra kamu sendikalarının da buna paralel olarak bir durağanlık dönemi geçirdiğini ifade etmiş, önümüzdeki dönem memur sendikaları açısından çok büyük sorumluluklar taşıdığını vurgulayarak, bu toplantıdan çıkan kararların gelecek döneme yönelik sendikamızın önünü açmakta perspektif sunacağını ifade etmiştir. Genel merkezin faaliyet ve çalışmaları ile ilgili Örgütlenme Sekreteri Bahtiyar Alkan'ın sunduğu raporun arkasından il yönetimlerine ayrı ayrı söz hakkı verilerek örgütlenme ve çalışma raporlarının yanı sıra görüşleri ve eleştirileri alınmış, toplantının ikinci gündemine ilişkin tartışma oturumunda gelecek kısa dönem faaliyet raporu il yönetim-

nel merkez yöneticilerinin daha sık ilişki içerisinde bulunmaları.

- ✓ Sendikamızın örgütlenmesinde önem arz eden yayının bir an önce çıkartılması.

- ✓ Sendikamızın bir programının çıkartılması için her il örgütlenmelerinde sendikall anlayış, örgütlenme ve mücadele perspektiflerinin tartışılarak çıkarılıp, taslakların genel merkeze



Tüm iller kamu çalışanlarının eylem ve güç birliğinin sağlanması için ortak platformların oluşturulması. Bugüne kadar Maliye teşkilatında ilk sendikall örgütlenme olan Tüm Maliye-Sen'in kuruluşu 3 Şubat'ın her yıl maliyeciler günü olarak kutlanması.

gönderilmesi.

- ✓ Örgütlü olduğumuz her ilde tüzük komisyonları oluşturularak tüzük üzerindeki eleştiri, görüş ve düşüncelerin alınıp genel merkeze gönderilmesi. Seçim kurultaylarından ayrı tüzük ve

ilişkin ekonomik-demokratik ve hukuksal haklarımızın kazanılması ve korunması için, tüm örgütlülüğümüzün, hazırlıklar içerisinde olması kararlaştırılıp tüm il örgütlenmelerine bir genelge ile duyurulmuştur.

Tüm Maliye Sen Bursa Temsilciliği Açıldı

2 1.5.1992 günü Bursa Valiliğine başvuran il temsilciliğimiz 23.5.1992 tarihinde açıldı. Açılışa kamu sendikaları, siyasi parti, işçi sendikaları temsilcileri ve Baro Başkanı ile birlikte sendikamız Bursa üyeleri, Eskişehir'den gelen maliyeciler katıldı. Açılışa yaklaşık



Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkınızın" alınması için örgütlenmenin ve mücadelenin gerekli olduğu vurgulandı.

150 kişi katıldı.

Açılış konuşmasının ardından gelen mesajlar okundu. Konuşmalarda "Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkınızın" alınması için örgütlenmenin ve mücadelenin gerekli olduğu vurgulanarak "ülkemizde yaşanan enflasyon, işsizlik ve insanların düşüncelerinden ırklarından, dillerinden dolayı öldürülmesinin sorumluları biz çalışanlar değil, bize insanca yaşamı çok görenlerdir" denildi. Bursa'da şu anda il ve ilçelerde 350'ye yakın üyemizin var ve örgütlenme çalışmalarımız hızlı bir şekilde sürüyor.

Sendikamız Bursa il temsilciliği açılışına çiçek, mesaj gönderen tüm mücadelemizde bizleri destekleyen herkese teşekkür ederiz.

Tüm Maliye Sen
Bursa İl Temsilciliği



Maliyecilerden Hükümete Uyarı

Tüm Maliye Çalışanları Sendikası Maliye ve Gümrük Bakanı Sümer Oral'a bir açık mektup göndererek zorunlu mesai uygulamasının kaldırılmasını istedikler. Tüm Maliye-Sen çalışanları ayrıca hükümeti de eleştirerek "20 Ekim seçimlerinde biz çalışanlara refah, mutluluk ve ülkeye demokrasi vaadeen SHP-DYP koalisyon hükümeti ancak geçen 5 aylık sürede geçmiş hükümetleri aratırcasına yaşama geçirdiği politikalarıyla gerçek yüzünü göstermiştir" şeklinde konuştular. Sendika Başkanı İrfan Erdemoğlu, "Vergisini ödemeyen işverenler, Af ile ödüllendirilirken biz maliye çalışanları 18 saatlik bir çalışma temposuyla cezalandırılmaktayız. Fazla mesai zorunlu olamaz. Keyfi uygulamalara son verilmesini istiyoruz" dedi.

(Abdullah Sen)

9.5.1992 Meydan gazetesi



Taleplerimiz... Taleplerimiz... Taleplerimiz...

Ekonomik Taleplerimiz:

- ✓ Türk-İş araştırma verilerine göre Mart ayı baz alındığında dört kişilik bir ailenin aylık mutfak harcamaları 1.140.000TL olarak saptanmıştır.Bu durumda dört kişilik bir ailenin toplam genel giderleri 3.562.500.TL. olarak hesaplanmıştır.Dolayısıyla en az memur maaşının hesaplanmasında bilimsel verilere göre hareket edilmelidir.
- ✓ Gelir idaresini Geliştirme Fonundan ödenmekte olan ek ücret ödemelerinin asgari % 7.5 olan oranı % 20'ye çıkarılarak diğerleride buna bağlı olarak artırılmalıdır.
- ✓ Halen % 11 olarak ödenmekte olan özel hizmet tazminatlarımız % 25' e çıkarılmalıdır.
- ✓ Temmuz 1992 den itibaren ödeneceği açıklanan kira yardımı aynı tarihten itibaren biz maliye çalışanlarınada ödenmelidir.
- ✓ Gelir idaresini geliştirme fonundan ödenen ek ücrette merkez ve taşra ayırımına son verilmelidir.
- ✓ Gelir idaresini Geliştirme Fonundan ödenen ek ücret maaş bodrosuna eklenerek maaş ve ek ücretin aynı bordrodan ödenmesi yapılmalıdır.
- ✓ Çalışanların evlenmesi halinde bir maaş tutarında evlenme yardımı yapılmalıdır.
- ✓ Maaşlarımızın asgari ücrete tekabül eden kısmı vergi dışı tutulmalıdır.
- ✓ Her memura yılda dört eşit bölümde her biri bir maaş tutarında ikramiye verilmelidir

Fazla Çalışma (Mesai):

- ✓ Fazla çalışma gönüllülük esas alınmalı zorunlu mesai çağ dışı ve ilkel bir anlayış olup bu uygulamadan derhal vazgeçilmelidir.
- ✓ Mesaiye kalan personelin mesai ücretleri normal saat ücretlerinin % 100-% 200 üzerinden hesaplanarak ödeme yapılmalıdır.
- ✓ Mesaiye kalan personelin yemek,yol gibi sorunları işveren tarafından karşılanmalıdır.
- ✓ Mesai ücretleri çalışan personele peşin olarak ödenmelidir.

Servis:

- ✓ İşe geç kalan arkadaşlarımıza idare tarafından savunmaları alınmakta ve değişik cezalara maruz bırakılmaktadır.Bu tür uygulamalara son verilmelidir.
- ✓ Servis tüm çalışanlara verilmeli,servis uygulamasında'ki yanlış ve eksiklikler giderilmelidir.
- ✓ Servis uygulaması organizesinde sendika görevlileri de yer almalıdır.
- ✓ Servisten yararlanamayan personele yol giderleri aylık olarak idare tarafından ödenmelidir.

Lojman Ve Konut:

- ✓ Lojmanlarda ve konutlarda oturan memurlar 5 yılını doldurduğunda tahliye edilip, ihtiyacı olanlara tahsis edilmelidir.
- ✓ Lojman veya konut verilmeyen memurlara kira yardımı yapılmalıdır.
- ✓ Gayrimenkulu olan memura hazine konutu veya lojman tahsis edilmemelidir.
- ✓ Memurların ihtiyacı karşılanmadan teşkilat dışından kişi ve kuruluşlara hazine konutları verilememelidir.
- ✓ Konut ve lojman dağıtımında tahsis heyeti oluşturulup,bu heyette sendika temsilcileride görev almalıdır.
- ✓ Maliye bünyesinde çalışan personele hazine arsaları parasız olarak tahsis edilip,konut fonu yardımı ile birlikte çalışanlara ucuz konut sağlanmalıdır.

Taleplerimiz... Taleplerimiz... Taleplerimiz...

Yemek Ve Yemekhane:

- ✓ Yemekhaneler ve yemekler sağlık koşullarına uygun hale getirilmelidir.
- ✓ Yemekhanelerin yetersizliği görülen yerlerde yeni yemekhaneler açılmalı,yetersiz olan yemekhaneler genişletilip,onarılarak yeterli hale getirilmelidir.
- ✓ Yemekler ve yemek malzemeleri sağlık denetiminden geçirilmeli,zehirlenme ve bulaşıcı hastalıklara karşı önlem alınmalı.
- ✓ Yemek ücretlerinin çalışan personelden alınması uygulamasına son verilip,bakanlıkca verilen ödenek artırılarak idare tarafından karşılanmalıdır.
- ✓ Yemekhanelerde yemek yendikten sonra personelin dinlenebilmesi için lokal,misafir salonu ve kütüphane gibi yerler açılmalıdır.
- ✓ Yemekhanelerde ayrı muamelelere tabi tutulması uygulamasına son verilmeli,tüm çalışanlar bu tür hizmetlerden eşit olarak yararlanmalıdır.
- ✓ Yemek hizmetinden görevi dolayısıyla yararlanamayan personele yemek parası idarece ödenmelidir.

Sağlık:

- ✓ Sağlık giderlerinin tamamı işverence karşılanıp, çalışan personelin eş ve çocuklarının yurtdışı tedavisi ünvan ve makam gözetmeksizin tüm çalışanlara uygulanmalıdır.

Sosyal Haklar:

- ✓ Zorunlu Tasarruf diye adlandırılan kesintiye derhal son verilmeli, bugüne kadar yapılan kesintiler banka nemaları ile hesaplanarak hak sahiplerine geri ödenmelidir.
- ✓ Olağanüstü hal tazminatı adı altında ödenen tazminatların % 50'si bankalarda bloke edilmektedir. Bu tazminatların tamamı banka faiziyle birlikte hak sahiplerine geri ödenmelidir.
- ✓ Bakanlığımız bünyesinde tüm çalışanların yararlanmasına yetecek seviyede dinlenme tesisleri ve kamplar açılmalı, var olan dinlenme tesisi ve kamplardan çalışanların eşit bir şekilde yararlanmalıdır.
- ✓ Sözleşmeli Personel Yasasına son verilerek, bu kapsamda çalışanlar diğer personele sağlanacak tüm haklardan eşit olarak yararlanmalıdır.
- ✓ Sendikal örgütlenme çalışmalarını engellemek için memurların karşılaştığı sürgün, fon kesme, servis değiştirme, sicil bozma ve işten atma tehditleri tavrından idare amirleri derhal vazgeçmelidir.
- ✓ Bugüne kadar dernek kurma ve örgütlenme çalışmalarına katılan personele uygulanan yasadışı ve haksız cezalar geri alınmalı, bu tür cezalara çarptırılan arkadaşlarımızın mağduriyetleri karşılanmalıdır.

Bu taleplerimiz temel istemlerimiz gerçekleşene kadar kısa vadede çözümlenmesi gereken sorunlarımızdır.

Temel istemlerimiz;

- Bizler hakkında yapılacak olan tüm yasal ve Anayasal düzenlemelerde, yaşam ve çalışma koşullarımızın belirlenmesinde sendikamızın taraf olarak kabul edilmesi,
- Sendikamızın grev ve toplu sözleşme hakkı temelinde hükümetin bizleri, toplu sözleşme masasına çağırması.



İl Temsilciliklerine

2 8.05.1992 tarih ve 40 sayılı yazımızla Milliyet Gazetesi aynı günkü sayısında yazılan haberde "Birleşmiş Milletler, Tüm Uluslararası Kurum ve Kuruluşlara Deklaras-

"Olayın basında yer aldığı şekilde değil, tamamen insan haklarına duyarlılık anlamında değerlendirildiğini belirtmiştir".

Bizler Milliyet gazetesinin bazı

sendika yöneticilerinden ve aydınlardan, HEP yöneticilerinin oluşturduğu bu imza listesini PKK'ya destek vermek anlamında kamuoyuna yansıtma çabasına anlamış değiliz. 2 Nisan tarihinde B.M. temsilciliğine verilen bir deklarasyonu haber dahi yapmayan Milliyet Gazetesinin Temmuz memur maaş zamlarına, sendika ve toplu sözleşme haklarının alınmasına yönelik kıpırdanmaların başladığı, TBMM'de 3

zaafa uğratacak, kitlemiz arasında ayrılık yaratacak her türlü tavır ve davranıştan uzak kaldığımızı bugüne kadar örgütlenmemiz için de yer alan tüm arkadaşlarımızı bilmektedirler.

Burada üzücü olan başka bir olayda şudur ki ; Üyelerimiz böylesine çarpıtılmış bir haberi kafalarında yeterince muhasebesini yapmadan Genel Merkezden bilgi almadan aceleci tepkiseliklerde bulunmuşlardır. Örneğin bazı birimlerden Milliyet Gazetesine çekilen faks yine aynı gazetede sendikamız hakkında saldırgan tavrını devam ettirmesine neden olmuş, üyelerimizin Genel Merkeze tepkisel bir tavır aldığını, örgüt-taban arası bir çatışma varmış gibi göstermeye çalışmıştır.

Haber yayına hazırlandıktan üç gün sonra 30.5.1992 tarihli Milliyet gazetesi 7. sayfada "Bildirilerde yeni gelişmeler" başlıklı yazıda memur ve işçi sendikalarının kısa bir açıklamasını yayınlamakla yetinmiştir. Bazı üyelerimizin bu haber üzerine istifa ettikleri ve istifa etme tehditinde buldukları hatta Genel Sekreter'in istifa etmesi yolunda imza kampanyası başlatma girişimlerini üzülmeye değeri bulunuyoruz.

İstifa hakkının böylesine basit bir biçimde kullanılması anlaşılır birşey değildir. Biz hepimiz birçok özveriyle mücadelemizi yükseltmeye, örgütlenmemizi güçlendirmeye çalışırken bu tür davranışlar kimlerin ekmeğine yağ süreceğini arkadaşlarımızın düşünmesini isteriz.

Bizler tüm üyelerin bu haberi tekrar okuyarak ve soğukkanlı değerlendirmesini istiyoruz.

Tüm Maliye Sen Genel Başkan İrfan Erdemoğlu

Milliyet Gazetesi Yazı İşleri
Müdürlüğüne

İSTANBUL

Gazetenizin 28.05.1992 tarihli 4. sayısında "Türkiye'yi BM'ye sıhhiyet eden ismini belli eder P.A.K için 290 imza" Manşetli aynı gazetenin 4. sayısında Tüm-Maliye-Sen Genel Sekreteri Hasan Yağız imzası ile yayınlanan taban yazıya konu edilen deklarasyona imza ederken İnsan Hakları ve Demokrasi sorunu olarak değerlendirdiğim ve böyle bir düşünceden hareketle hiçbir örgütü ve partiyi destekleme gibi bir amaç gütmeydim. Sendikaları başlıca örgütler olarak görüyör ve insan hakları konusunda duyarsız kalamayız. İnançla imza koydum.

Yazının yayınılanmasını basın sorumluluğu gereği olarak görür;
Saygıları sunarım. 30.05.1992

Hasan YAĞIZ
Tüm-Maliye-Sen
Genel Sekreteri
[Signature]

yondur." başlıklı yazıya imza koymasını nedeniyle Genel Sekreterimiz Hasan Yağız hakkında Genel merkez tam üye bileşimli üye toplantısından sonra açıklama yapıp illere bilgi verileceğini belirtmiştik.

Genel Merkezimiz 30 Mayıs 1992 tarihinde olağanüstü toplanmış, sözkonusu deklarasyon metnini, haberli ilgili gazeteleri ve Genel Sekreterin olayın gelişimiyle ilgili anlatımlarını ve üyelerimizden gelen tepkileri bir araya getirerek konuyu değerlendirmiştir.

Sendikamız Genel Sekreteri Hasan Yağız bu deklarasyona imza atarken sorunu demokrasi ve insan hakları çerçevesinde değerlendirdiğini, herhangi bir örgüt ve partiyi desteklemek amacıyla olmadığını,

Haziran 1992 ILO 'Uluslararası Çalışma Örgütü) kurultayına gönderilecek uluslararası sözleşmelerin tartışıldığı günlerde 5 sütuna manşet biçiminde vermesi düşündürücüdür.

Acaba bazı çevreler tarafından memur mücadelesi bölünüp parçalanmaya, zaafa uğratılmayamı çalışılmak istenmektedir. Bugüne kadar memur sendikalarına her hangi bir kusur ve kabahat bulunmayan bazı çevreler bu çirkin saldırılarıyla, mücadeleyi engellemeye çalışmaları boşunadır.

Sendikamız Genel Merkez Yöneticileri bugüne kadar mücadelemizi tüzüğümüz doğrultusunda, demokrasi ve insan hakları temelinde sürdürmüş olup bu tavrını da sürdürecektir. Bizlerin sendikamız

Değerli Basın Çalışanları,

Demokratikleşme ve İnsan Hakları söylemleriyle iktidara gelen Koalisyon Hükümeti, içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi krizi aşmanın yöntemi olarak vaadettiği ekonomik ve demokratik reformları uygulamak yerine, baskı ve saldırı yolunu seçmiştir.

Genelde ekonomik ve demokratik hak ve özgürlüklere yönelik top yekûn saldırı kampanyası, ülke genelinde sürmektedir. Bu saldırılardan tüm çalışanların yanı sıra kamu emekçileri de nasibini almaktadır

Enflasyon, işten çıkarma, özelleştirme, sözleşmeli personel uygulaması ve sendikasılaştırma uygulamaları her geçen gün yaygınlaştırılmaktadır. Kamu çalışanları sendikalarına yönelik baskılar da mühürleme, sürgünler, işkence ve kurşunlama gibi giderek artan bir biçimde sürmektedir. bir yandan da Tarım İş kolundaki



Yaşam ve çalışma koşullarımızın belirlenmesinde, sendikalarımızın taraf olarak kabul edilmesini istiyoruz. Bizlere rağmen belirlenecek ücret artışlarını her türlü yasal düzenlemeleri, bizleri ifade etmeyeceği için kabul etmeyeceğiz. Tek yanlı ve keyfi olarak yapılacak belirlemelerin yaratacağı sorunlardan hükümet sorumlu olacaktır.

TİGEM grevinin görüldüğü gibi Grev Ertelemeleri de başlamıştır.

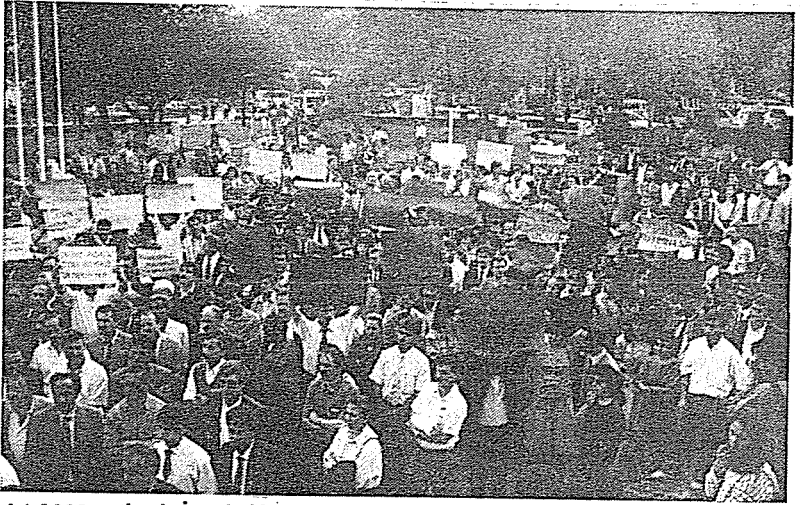
Türkiye ve Dünya Kamuoyuna sendikal hak ve özgürlüklerle ilgili iyileştirme görüntüsü verilirken, 87 ve 151 sayılı ILO sözleşmeleri ile iş güvencesi yasası mecliste bekeletilmektedir.

Bir yandan kamu çalışanlarının sendikal hak ve özgürlük mücadelesi gelişirken hükümet

bu gelişmeleri etkisizleştirmeyi amaçlayan grev ve toplu sözleşme hakkından yoksun bir yasa çı-

ifade etmeyeceği için kabul etmeyeceğiz.

Tek yanlı ve keyfi olarak ya-



4.6.1992 tarihinde İstanbul kamu çalışanları Sarayhane Meydanı'nda basın açıklaması yapmıştır. Basın açıklamasına 1500 civarında kamu çalışanı katılmıştır.

karmayı amaçlamak-tadır.

Değerli Basın Çalışanları,

Biz kamu çalışanları sendikaları

pılacak belirlemelerin yaratacağı sorunlardan hükümet sorumlu olacaktır. Hükümet, bugüne kadar olduğu gibi tek yanlı ücret belirlemeye son vererek sendikalarımızla TOPLU SÖZLEŞME MASASINA oturmalıdır.

Bugüne kadar sürdürdüğümüz grevli ve toplu sözleşmeli sendikal hak ve özgürlükler mücadelemizi daha da yükselteceğimizi basın aracılığı ile hükümet ve kamuoyuna ilan ediyoruz.

olarak diyoruz ki;

- Yapılacak olan tüm yasal ve Anayasal düzenlemelerde ve çıkarılacak kamu çalışanları sendika yasasında,

- Yaşam ve çalışma koşullarımızın belirlenmesinde, sendikalarımızın taraf olarak kabul edilmesini istiyoruz. Bizlere rağmen belirlenecek ücret artışlarını her türlü yasal düzenlemeleri, bizleri

Eğit-Sen
Tüm Bel-Sen
Tüm Sağlık-Sen
Tarım-Sen
Tüm Ray-Sen
Tüm Haber-Sen
Tüm Maliye -Sen
Tüm Hava-Sen SYK
Tüm Enerji-Sen SYK

İstanbul İl Yönetim Kurulu

Bekir Gül	İl Başkanı
Hüseyin Şoroğlu	İl Sekreteri
Halim Özpınar	Örgütlenme Sekreteri
Veli Altun	Mali Sekreter
Mehmet Sönmez	Toplu Söz. ve Hukuk Sek.
Salih Aksoy	Basın Yayın ve Eğitim Sek.
Rafet Gökteş	Sosyal ve Dış İlişkiler Sek.

İl Temsilciliği Adresi :

Sofular Cad. Simitçi Şakir Sok. 20 / A - 4 Aksaray - İST.

Ankara İl Yönetim Kurulu

Ersin Türkmen	İl Başkanı
Yaşar Durmuş	İl Sekreteri
Kürşad Yılmaz	Mali Sek.
Celal Karaaslan	Örgütlenme Sek.
Reyhan Beşcanlar	Eğitim Kültür Sek.
Aliye Pekediş	Toplu Sözleşme - Hukuk Sek.
İbrahim Özger	Basın ve Halkla İlişk. Sek.

İl Temsilciliği Adresi :

Atatürk Bulv. Zafer Çarşısı yanı Büyük Ap. 8/15
Kızılay-ANK.

İzmir İl Yönetim Kurulu

Musa Sever	İl Başkanı
İmam Göğülter	İl Sekreteri
İbrahim Güneş	Mali Sek.
Bırol Ercihan	Örgütlenme Sek.
İbrahim Berber	Eğitim Sek.
Mehmet Sırkıntı	Toplu Sözleşme - Hukuk Sek.
Şükriye Totak	Basın ve Halkla İlişk. Sek.

İl Temsilciliği Adresi :

Gaziosmanpaşa Bulvarı Koçuş İş Merkezi No. 87 / 208
İzmir

Uşak İl Yönetim Kurulu

Mehmet Çetin	İl Başkanı
A. Osman Bayer	Mali Sek.
Nurten orhan	Hukuk Sek..
Suat Mercan	Eğitim Sek.
Leyla Akkuş	Basın, Halkla İlişkiler Sek.
Mehmet Bozkurt	Sosyal ve Dış İlişkiler Sek.
Talip Seven	Toplu Sözleşme Sek.

İl Temsilciliği Adresi :

Kurtuluş Mah. Buğdaylı Sok. Öztürk İşhanı K. 1 No. 11
Uşak

Kocaeli İl Yönetim Kurulu

Adem Yiğit	İl Başkanı
Reşat Sarı	Örgütlenme Sek.
Yusuf Baltürk	Mali Sek..
Ramazan Üluer	Hukuk Sek.
Muharrem İçen	Eğitim, Basın Halkla İlişkiler Sek.
Hüseyin Yıldız	Toplu Sözleşme Sek.
İsmail Yıldız	Sosyal ve Dış İlişk. Sek.

İl Temsilciliği Adresi :

Kemalpaşa Mah. Ferudun Özbey Cad. Emrullah İşhanı K.3
Kocaeli

Bursa İl Yönetim Kurulu

Ali Polat	İl Başkanı
S. Selçuk Söğüt	İl Sekreteri
Mehmet İşlev	Örgütlenme Sekreteri
Nergis Öziş	Eğitim Sekreter
Kenan Sungur	
Kenan Alpu	
Aynır Kayaalp	

İl Temsilciliği Adresi :

Başak Cad. Gür İşhanı Taras Kat No. 366 Heykel / BURSA

Çorum İl Yönetim Kurulu

Çetin Çevikgeday	İl Başkanı
Rıza Uysal	Mali Sekreter
Münevver Kaygun	Örgütlenme Sekreteri
Halil Gülez	Basın ve Halkla İlişk. Sekreter
Mehmet Burçin	Eğitim Sekreteri
Zeycan Solmaz	Hukuk Sekreteri
Arif Ekmekçioğlu	Sosyal ve Dış İlişkiler Sek.

İl Temsilciliği Adresi :

Gazi Cad. 4. Maliye Sok. İşıl Ap. B Blok 13 / 12 Kat. 6
ÇORUM

Adıyaman İl Yönetim Kurulu

Ş. Mehmet Biniciler	İl Başkanı
Halil Güler	İl Sekreteri
Osman Ekici	Mali Sekreter
Nazım Taşkaynatan	Örgütlenme Sekreteri
A. Vahap Alptekin	Eğitim Sekreteri
Nuri Çelik	Sosyal ve Dış İlişkiler Sekreteri
Mehmet Nazlı	Huku ve Toplu Sözleşme Sek.

İl Temsilciliği Adresi :

Hacıömer Mah. 56 Evler B Blok No. 22 K.3 ADIYAMAN

Mersin İl Yönetim Kurulu

Erkan Çataloğlu	İl Başkanı
Nuray Balcı	İl Sekreteri
Aziz Bahçe	Mali Sekreter
Fuat Nuraydın	Örgütlenme Sekreteri
Ahmet Güler	Eğitim Sekreteri
Mehmet Kıvançlı	Basın Yayın ve Eğitim Sek.
Ali Işık	Hukuk Sekreteri

İl Temsilciliği Adresi :

Çankaya Mah. Zeytinli Bahçe Cad. No. 44 / 6 MERSİN

Tüm Maliye Sen Genel Merkez Avukatları

Av. M. Ali Kırdök	K.M. PAŞA V.D. 5579540075
Av. Sadullah Sayın	Sigorta Sicil No. 8772714
Av. Mihraban Kırdök	" " " 15198960
Av. Özcan Kılıç	" " " 13564461

YAYINDAN FIRLAYAN OK

Dünya işçi hareketi tarihine

*Yayından fırladı ok!
Menzil irak,
Çok irak,
Çok!
Hedeften eser yok!...
Menzil irak,
çok iraktı.
Ok uçuşta usta değil çiraktı,
havalarda kanlı kanat kırıkları bıraktı!
Her an,
peşinde kalan,
bu ince uzun kuşun;
uzun ihtizazları çarpan ve çarpılan bir uçuşun!
Bu uçuş,
yillarca yıllar
kadar
sürdü.
Vaktaki gündoğusu kanla köpürdü,
ok hedefin kırmızı kalbini gördü!...
ok uçuşta usta oldu, gayri çirak değil!...
O irak
menzil artık irak değil!...
Dede tarih-yayı veren,
biziz geren,
uçan ok ki kavgamızdır, kuş misali,
hedef, kurtuluş misali!...*

N.H.